

دووده‌قی گۆران و قوبادی جه‌لیزاده له ته‌ونی بونیادگه‌ریدا

په‌وه‌ند همه‌جزا قازی

به‌شی کوردی، کۆلیژی په‌ره‌رده‌ی شاره‌زوور، زانکۆی هه‌له‌بجه، هه‌له‌بجه، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

Rawand.jaza@uoh.edu.iq

دکتۆر هیمن کریم محمدصالح

به‌شی کارگێڕی کار، زانکۆی کۆمار بۆ زانست و ته‌کنه‌لۆجیا، سلیمانی، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

Hemn.karim@komar.edu.iq

به‌شی کوردی، کۆلیژی په‌ره‌رده‌ی شاره‌زوور، زانکۆی هه‌له‌بجه، هه‌له‌بجه، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

Hemn.kareem@uoh.edu.iq

گزننگ حسن رسول

به‌شی په‌یوه‌نیه‌ی گشتیه‌کان، کۆلیژی زانسته‌ی مرۆقاویه‌تییه‌کان، زانکۆی سلیمانی، هه‌ریمی کوردستان، عیراق.

Gzng.rasul@univsul.edu.iq

پوخته

پێبازی بوونیاد گه‌ری یه‌کیکه له پێبازه‌ی گرنه‌گه‌کانی تیگه‌شتن له ناوه‌وه‌ی ده‌قه‌ی شیعرییه‌کان، وه‌ک ئاشکرایه له‌گه‌ڵ گه‌شه‌سه‌ندنی بیرى مرۆف دا، بواری ئه‌ده‌ب و وێژه‌یه‌ش به‌هاوشان و هاوته‌ریبی ژيانى مرۆف گه‌شه‌ی کردووه، دواتر بۆ جیاکردنه‌وه‌ی هه‌ر قۆناغێک له‌و قۆناغانه، لێکۆله‌رانى ئه‌ده‌ب پێویستیان به‌ دانانى ناویک بووه بۆ جیاکردنه‌وه‌ یاخود سنوردانان له‌ نێوان دوو سه‌رده‌م و قۆناغی جیاوازا، هه‌روه‌ها تیشک خراوه‌ته‌ سه‌ر زاراوه‌ و چه‌مکی (بونیادگه‌ری) و هه‌ول‌دراوه‌ په‌ره‌نسییه‌کانی ئه‌م چه‌مکه‌ پوونبکریته‌وه‌ و پاشان باس له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ره‌له‌دانى ئه‌م چه‌مکه‌ کراوه له‌ نێو ئه‌ده‌بى کوردیدا، هۆکاری هه‌لبژاردنى ئه‌م

زانباریه‌کانی توێژینه‌وه‌

به‌رواری توێژینه‌وه‌:

وه‌رگرتن: ۲۰۲۴/۹/۱۹

په‌سه‌ندکردن: ۲۰۲۴/۱۰/۲۷

بلا‌و‌کردنه‌وه‌: زستان ۲۰۲۵

هه‌روه‌ها سه‌ره‌کییه‌کان

Genocide، Anfal،
Bdinan، Genocide،
Badinan poets، Muayad
Tayip

تويژينه وهيه به ناو نيشانى (رېيازى بونىادگه رى و ليكدانه وهى دوو شيعرى گوران و قوبادى جهليزاده) ده گه پيژنه وه بۆ گرنگيدانى زياتر به توانايى ئەم دوو شاعيره، پۆچوون به ناوه له بيهسته كانياندا و دهرخستنى بونىادى دهقه كانيان، تويژينه وه كه له دوو بهشى سهره كى پيكدت، له بهشى يه كه مدا ئاماژه به لايهنى نه زهرى بونىادگه رى كراوه و له بهشى دووه مدا تيؤرى بونىادگه رى پراكتيزه كراوه لهم دوو دهقه شاعيراندا پيكه پنه رى بونىاد و بونىادى سهركى دهقه كان خراونه ته پوو، گيرو گرفتى تويژينه وه كه كه مى ليكؤلينه وهى ئەكاديمى يان په خنه گراني ئەدهب بهم ميتؤده، ميتؤدى تويژينه وه كه به رېيازى بونىادگه رى ئەنجام دراوه و به پي پيويست سوود له رېيازى شيوازگه ريش وه رگيراوه.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.10.4.12

پيشه كى

رېيازى بونىادگه رى يه كيكه له رېيازه گرنگه كانى تيگه يشتن بۆ ليكؤلينه وه و تيگه يشتنى به رهه مه ئەده بيه كانى ئەو سهرده مه و دهركه وتنى ئەو ئەده به پي دهرتريت (كلاسيك) به لام ههر كلاسيكيش بۆخوى دهرتريت به چهنه قؤناغيك بۆئه وهى باشتري لتي تيگه يهين. پاشان له دواى كلاسيك و ليكؤله رهوانى ئەدهب، چهندين ناو رېيازى ديكه تويژينه وه يان داهينا بۆ ليكؤلينه وه و تيرامان له به رهه مه ئەده بيه كان. وهك (رېيازى پؤمانسيزم، رپاليزم، دادايزم، سورياليزم، په رناسيزم، بونىادگه رى ... هتد) كه ههر يه كه له وانه، تاراده به كه ئەوهى پيش خوى پي دروست نه بووه و به وه لامد ره وهى سهردهم و كاتى خوى زانيوه، نهك سهردهمى نوئ، ههرچه نهنه زؤرجار دهگونجهت خالى هاوبهش له نيوان دوو رېيازى جياوازا ههست پيكرت.

ئوهى ئيمه ليره دا مه به ستمانه، باسكردنه له (رېيازى بونىادگه رى)، كه له سهره تا دا پيويسته بزانيه، زاراوهى بونىادگه رى له چيه وه هاتوو؟ پاشان چؤن وهك دهسته واژه به كى ئەدهبى به كار هاتوو؟

زاراوهى بونىادگهرى (له كۆتاييهكانى سهدهى نۆزدهيهمد، جياكردنهويهكى تهقليدى له نيوان (Structural) و زهخرهفيدا (Decorative) ههبووه. به شيويهكه واتاي پيڤكهاتهى ناوهوهى پتهوكردووه. سههرتا بونىاد وهك زاراوه له زانسته مرؤفايهتبييهكاندا، به تاييهتى زمانهوانى و نهسرؤپؤلؤزىادا، بهكارهاتووه. بهلام دوواى له پوانگهى ميژوويهوه بههؤى پهرهسهندنهوه نهدهتوانرا، ههموو زمانهكان بهراورد بكرين، جگه له وهش زاروهى بوونىادگهرى بؤ چهندين مهبهستى ديكه بهكارهاتووه چونكه بونىادگهرى مهودايهكى فراوانى لهنيو زؤر بابەت و زانستى ديكهدا گرتووه جگه له نهدهب. (وشهى "بونىاد" زؤر واتاي فراوانى ههيه، پهنگه ههموو ئهوشيوانهى ريڤيخستن بگريتهوه، كه دهتوانريٽ بههزر پهى پيبيريٽ، بؤ نمونه له بيركاريدا چهمكى بونىاد بهستراوتهوه بهفؤرمهوه، ئهوفؤرمه گوزارشته له ريڤيخستنئيكى لؤجيكى و له ريڤيگهى عهقل ياخود هزرهوه دهركى پييدهكريٽ) (قهتووس، ٢٠١١: ١٥٦). ئهه زاراويه له نيو زمانى كورديدا، له دوو بهش پيڤكهاتووه ئهويش (بوونىاد + گهرى) وهك ئاشكرايه كه پاشبهندى (گهرى) بؤ ههروشهيهكه زيادبكريٽ واتاي ناوهكه ياخود وشهكه دهگؤريٽ بؤ پيشه يان پرؤسه، بؤنمونه (زير) دهكات (زيرنگهرى، يان زيرپينگهرى) واتاي وشهكه دهگؤريٽ بؤ كهسيك كه كار لهسهر (زيرپهكه) دهكات. بهههمان شيوهش وشهى (بونىادگهرى) باس له پرؤسهيهكه يان كهسيك دهكات كهكار لهسهر بوونىاديك دهكات كهپيشتر بونىادنراوه. وهك ههر دهقيكى ئهدهبى كه بوونىاديكى سهربهخؤى ههيه، بهههمان شيوهى بونىادى دهقه زانستى و لؤزيكى و فهلسهفويهكان ((زاراوهى بوونىادگهرى چهند بواريك له خؤ دهگريٽ، لهوانه فهلسهفه، زانستى دهروونى، نهسرؤپؤلؤجيا، زمان و پهخنه، راقهى بوونىاد لهسهرئانستى رهوداو دهكات)) (تايهر حسهين، ٢٠٠٨: ٣١). له فهرههنگى نهدهب و پهخنه كليلدان دا - بهم شيويه بهس زاراوهى بونىادگهرى كراوه، كه بهواتاي ((البنويوة- structuralism، به مانا گشتييهكهى، بايهخ به دياردهى جياو جياواز دهكات، وهك كؤمهلگهكان، عهقله جؤراوجؤرهكان، زمانهكان، نهدهبهكان، نهفسانهكان. له پووى زمانهوانى و نهدهبييهوه، بونىادگهرى ميتؤديكى پهخنهبيه كه له سهر بنهمايهكى زمانهوانى دروست دهبيٽ و زانستى مرؤفايهتى پي دهخويندرئتهوه)). (تاهيربهرزنجى، ٢٠٢٤، ل٧٨). له نيو زؤربهى زمانه جيهانبيهكاندا، وشهى بونىاد سههرتا بؤ بوارى خانوبهر ياخود بونياتنانى بينا و خانوو

به کارهاتوو، پاشان ئەم وشەيه بۆ مه به ستيكي تايبهت و به واتايهكي ديكه چوته نيو دنياي ئەده بهوه. (وشه ي بونياد له زمانه ئه وروپيه كاندا له بنه پته لاتينه يه كه ي (Struere) وهرگيراهه. كه به ماناي بينا ديت يان ئه وشيوازه يه كه بينايه كي له سه ري بنياتده نري، دواتر چه مكي وشه كه فراوان بووه و له ديدى هونه ري بيناسازيدا به ماناي ، داناني به شه كانى بينايه ك ديت ، كه ئيستاتيكا ي شيوه كارى دهرخستوو، فهرهنگه ئه وروپيه كانيش له وه دواوون، كه هونه ري بيناسازى تا ناوه راستى سه ده ي حه قده يه م ئەم وشه يه ي به كارهيئاوه، ئەم جوړه وشه فهره نسيه كه (Structure) يده چيته سه ر وشه لاتينه يه كه ي (Struere) كه به ماناي بنياتناني بينايه ك ديت)) (حه م ئەمين محمد، ۲۰۱۲: ۱۸۱-۱۸۳). به لام هه نديك له ليكۆله ره واني ئەده ب پييان وايه، كه بۆ يه كه م جار بونيادگه ري وهك زاراوه يه ك له نيو دنياي زمانه وانيدا دهركه وتوو (ميتۆدى بونيادگه ري structuralism (البنيويه ، البنايه) بۆ يه كه م جار له بواري زانستى زمانه وانيدا سه ري به لداوه، ده توانين ماناي وشه ي بونياد يان بنيات و بونيادگه ري يان بنه ماخوازي له يه كتر نزيك بكه ينه وه، چونكه له سه ره تادا ئەم وشه ته نها له بواري ته لار سازيدا به ماناي راسته وخۆي "داناني به رد ي بناغه ي بينايه ك" به كار دهات، به لام دواتر به مانا مه جازييه كه ي له زانستى زمانه واني و شيوازه گه ري و زانسته كانى تريشدا به كار دهات)) (ئه حمه د ئەسه و، ۲۰۱۱: ۶۰). به واتايه كي گشتى بونيادگه ري له نيو زماندا، مه به ست ليى پيكه وههاتنى به ش و توخمه كانى زمان له بچوكترين يه كه وه كه (فؤنيمه) تا گه وهره ترين يه كه، كه (رسته يه، له فهرهنگي (لاروس) دا، كه به زمانى فهره نسي نووسراوه، زاراوه ي بونيادگه ري به م شيوه يه ناسينراوه ((تيؤريكي زمانه وانويه، زمان وهك كۆله كه يه كي سه ره خو داده ن، كه توخمه كانى به هۆي په يوه ندييه كانه وه پوونده كرينه وه له سه ر ئاستى جياجيا (فونيم، مۆرفيم، رسته) به پيى بيرى مۆف و له چه ند زانستىكي مۆقايه تيدا ده رووناسى و ئەنسرۆپۆلۆجى، هتد. بۆ پيناسه كردنى راسته قينه يه كي مۆقايه تى له سه ر رپگاي كۆمه له يه كي پيكه اتوو كه تيگه يشتن به هۆي مۆديلى ماتماتيكي دهسته به ر ده ب)) (تايه ر حسه ين، ۲۰۰۸: ۳۱). كه واته به بۆچونى زۆرينه ي ره خه گراني ئەده بى، ناتوانين له چه مك و ئهركى زاراوه ي بونيادگه ري تيگه ين، تابه نيو بنه ما زمانه وانويه كان و تيگه يشتنه زمانه وانويه كاندا تيئنه پرين كه بوون به بناغه يه ك بۆ زاروه ي بونيادگه ري، چونكه هه موو ده قيكي ئەده بى خاوه نى بونياديكي

تایبه‌تی خۆیه‌تی، بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له ده‌قه‌که به‌ پێویستمان به‌ ده‌رخستن و ده‌ستنیشانکردنی بنه‌ماکانی ئه‌و بونیاده‌یه، که ئه‌ویش له زمان پیکهاتوو، هه‌روه‌ها سنوری توێژینه‌وه‌که‌مان دیاری کراوه و له دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیکدیت له‌به‌شی یه‌که‌م دا به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌زه‌ری و تیۆری باس له چه‌مکی بونیادگه‌ری ده‌که‌ین و له به‌شی دووه‌مدا به‌ شیوه‌یه‌کی پراکتیکی دید و بۆچوونی شاعیرانمان خستوه‌ته‌ پوو له ته‌ونی بوونیاد گه‌ریدا، هۆی هه‌لبژاردنی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه بۆئه‌ده‌گه‌رپێته‌وه که چه‌مکی بونیادگه‌ری یه‌که‌یه‌که له چه‌مکه هه‌ره گرنگه‌کانی تیگه‌شتن له رێبازه ئه‌ده‌بییه‌کان و به شیوه‌یه‌کی به‌رچاوی ئه‌م دوو شاعیره هه‌چ کارێکی له‌سه‌ر نه‌کراوه، رێبازی توێژینه‌وه‌که به رێبازی بونیادگه‌ری ئه‌نجام دراوه و به پێی پێویست سوود له رێبازی شیوازگه‌ریش وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها گه‌رو گه‌رفتی توێژینه‌وه‌که که‌می لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی یان په‌خنه‌گرانی ئه‌ده‌ب به‌م میتۆده که یه‌که‌یکبوه له گه‌رو گه‌رفته‌کانی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه.

به‌شی یه‌که‌م

١-١- پێناسه و چه‌مکی بونیادگه‌ری:

چه‌مکی بونیادگه‌ری خاوه‌نی واتا و سنورپێکی فراوانه، ئه‌ویش به‌هۆی یه‌که‌نگه‌ری و تیگه‌لبوونی له‌گه‌ڵ چه‌ند زانستیکی دیکه‌ی وه‌ک (فه‌لسه‌فه و ئه‌نسروپۆلۆژی و زانستی زمان و ئه‌ده‌ب...هتد) به‌لام ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ئێمه‌وه هه‌یه، په‌یوه‌ندی چه‌مکی بونیادگه‌رییه به ئه‌ده‌به‌وه، لیکۆله‌ره‌وانی ئه‌ده‌ب به‌م جو‌ره‌ باسیان له بونیادگه‌ری کردوه له نێو دنیای ئه‌ده‌بدا ((پێناسه‌کردنی چه‌مکی بونیادگه‌ری کارپێکی ئاسان نییه، چونکه له دیدگای جیاوازه وه سه‌یر ده‌کریت، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ تیگه‌لبوونی ئه‌م چه‌مکه بۆ سێ ته‌وه‌ری جیاوا، که خۆیان له به‌زانسته‌بوون و فه‌لسه‌فه و میتۆدا ده‌بیننه‌وه، له هه‌مان کاتیشدا، بونیادگه‌ری له کایه‌ی سۆسۆلۆژیا و ئه‌نسروپۆلۆجیا و زانستی ده‌روناسیدا کاری خۆی کردوه، نه‌بوونی پێناسه‌یه‌کی دیاری کراو تاپاده‌یه‌ک بۆ سه‌روشتی خۆی بونیادگه‌رییه‌که ده‌گه‌رپێته‌وه)) (هه‌مان سه‌رچاوه، ٢٠٠٨: ٧١). هه‌ندێک له په‌خنه‌گرانی ئه‌ده‌بی بونیادگه‌ری وه‌ک میتۆدیکێ نوێ ده‌بینن و ده‌لێن، بونیادگه‌ری ((میتۆدیکێ تری هاوچه‌رخه، زیاتر له

لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قی شیعیری نویدا به‌کارده‌هینریت، ئەمه‌ش به‌هۆی گونجانی سروشتی میتۆده‌که له‌گه‌ڵ ئەو یه‌کیتییه‌ بابه‌تییه‌ی له‌ شیعری نویدا هه‌یه، به‌پای (موکار شوفسکی) " چه‌مکی بونیاد له‌ ڕێگه‌ی په‌یوه‌ندیه ئالوگۆرپه‌کانی نیوان به‌شه‌کان، پشت ده‌به‌ستیت به‌ یه‌کیتی گشتی ناوه‌" ئەمه‌ش ته‌نیا له‌ ڕێگای په‌یوه‌ندیه پۆزه‌تیقه‌کان و ڕێک که‌وتن و ڕێکوپێکییه‌وه نایه‌ته‌ دی، به‌لکو له‌ ڕێگه‌ی دژه‌کان و جیاوازیه‌کانیشه‌وه دیته‌ دی)) (ئه‌حمه‌د حسیین، ۲۰۰۸: ۷۱). هه‌ر ده‌رباره‌ی چه‌مکی بونیادگه‌ری، زۆبه‌ی توێژه‌رانی ئەده‌بی بونیادگه‌ری ده‌به‌ستنه‌وه به‌ زمانه‌وانیه‌وه و ده‌لێن ((ئەم په‌وته‌یان ئەم میتۆده پێی وایه‌ زمان بریتیه‌ له‌ کۆی پیکهاته‌ی ره‌گه‌زه‌ جیاواز و پیکه‌وه به‌ستراوه‌کان، به‌جۆرێک ناشیت هیچ ره‌گه‌زێک به‌جیا دیاری بکریت و باسبکریت، به‌لکو ده‌بیت ره‌گه‌زێک له‌ په‌یوه‌ندیدا به‌کۆی ره‌گه‌زه‌کانی تره‌وه دیاری بکریت)) (ئه‌حمه‌د ئه‌سوده، ۲۰۱۱: ۶۰). بونیادگه‌راییه‌که‌یکه‌ له‌ تیۆرییه‌ جه‌وه‌هه‌ریه‌کانی سه‌ده‌ی بیستهم، ئەم زاراوه‌یه پێناسه‌ی جیاوازی بۆکراوه له‌لایهن فه‌یله‌سوفه‌کانه‌وه و په‌روه‌رده‌کاران یان سیاسه‌تمه‌داران په‌ره‌ی پێدراوه، هه‌روه‌ها بونیادگه‌راییه‌ به‌ زاراوه‌ی جۆراوجۆری وه‌ک: بونیادگه‌راییه‌ که‌سی بیاجیت، بونیادگه‌راییه‌ کۆمه‌لایه‌تی قیگۆتسکی، بونیادگه‌راییه‌ ڕادیکال له‌لایهن قۆن گلاسهرسفیرد به‌کارهاتوه‌وه (Cigdem Hursena , Gulcin Ertac, 2015: 476) په‌خنه‌گرانی ئەده‌بی پێیان وایه، چه‌مکی بونیادگه‌ری هه‌لگری واتایه‌کی ئالۆزه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه کاتی‌ک پرسیار له‌ باره‌ی بونیادگه‌رییه‌وه ده‌کریت، ئەو ده‌لێت " ((بونیادگه‌ری چییه؟ زۆر زه‌حمه‌ته دیاری بکه‌ین و ڕاڤه‌ی بکه‌ین به‌تایبه‌تی که‌ زانیمان ئێمه‌ به‌م ناوه ئاماژه‌ بۆ زۆر شیکردنه‌وه و پێره‌و و کتیی جیاواز ده‌که‌ین. یان په‌خنه‌گران ده‌لێن ((بونیادگه‌ری ڕێگه‌یه‌که‌ بۆ شیکردنه‌وه‌ی ڕوو‌خساری ده‌ق و ناوه‌پۆکه‌که‌ی به‌سود وهرگرتن له‌ ده‌رهاویشه‌ته‌کانی زانستی زمان)) (تایه‌ر حسه‌ین، ۲۰۰۸: ۳۰). بونیادگه‌ری له‌گه‌ڵ چه‌مکی فیروونی چالاکدا به‌کار دیت مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چۆنیه‌تی فیروخاوازا ده‌کات، زانین بنیات ده‌نیت. دروستکردن و پیکه‌ستنه‌وه‌ی بابته‌یی زانین و بنه‌مای ڕیپازه‌که‌ تاک له‌سه‌ر بنه‌مای زانیاری که‌ به‌ده‌ستی هیناوه‌ دیاری ده‌کات. (Nazan, Darya and busra, 2021: 46) له‌ سه‌رحه‌م پێناسه‌کان بۆ چه‌مکی بونیادگه‌ری، ئەوه به‌رچاوده‌که‌ویت که، سه‌ره‌له‌دانیه‌ بونیادگه‌ری ده‌گه‌رپته‌وه بۆ هه‌وله‌کانی زمانه‌وانی به‌ناوباگ (فرديناند دی سۆسیر ۱۸۵۷-۱۹۱۳

(هوه، سه‌ریه‌له‌داوه. پاشان په‌گه‌ز و بنه‌ماکانی ئەم په‌وته نوێیه وایکردوه که زۆربه‌ی نوسهران و لیکۆله‌ره‌وانی ئەده‌ب گرنگی پێبدن، به‌و پێیه‌ی که زمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م و که‌ره‌سته‌ی خاوی بونیادی هه‌موو ده‌قیکی ئەده‌بییه، بونیادگه‌رییه‌کانیش کاری سه‌ره‌کیان دهرخستنی په‌یوه‌ندی یان دژیه‌کی ئەو بنه‌مانه‌یه، واته لیکۆلینه‌وه‌ی بونیادگه‌ری له‌نیو ده‌قه‌وه ده‌ست پێده‌کات و هه‌ر له‌ نیو ده‌قیش کۆتای دێت. به‌خۆلادان له‌لایه‌نی میژووی و کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی نووسه‌ر، به‌لکو فۆکه‌سی ته‌واو له‌سه‌ر ده‌قه‌که‌یه ((فۆکۆ - هه‌ولده‌دات له‌ ناو چه‌مکێ کاربکا وێنه‌ی بونیادگه‌ریمان پێدات، که بریتیه له‌ چه‌مکی (نه‌سه‌ق) که ده‌لێت (مه‌به‌ستم له‌ وشه‌ی نه‌سه‌ق کۆمه‌له‌ په‌یوه‌ندییه‌که سه‌قامگیر ده‌بێت و ده‌گۆڕێ به‌ سه‌ربه‌خۆیی له‌و شتانه‌وه که په‌یوه‌ستن له‌ ناویه‌ک)) (که‌ریم ده‌شتی، ۱۹۹۸: ۴۴-۴۵).

۲-۱- په‌ره‌نسییه‌کانی بونیادگه‌ری:

بێگومان هه‌ر رێباز و په‌وته‌ی نوێ بۆ ئەوه‌ی جیاوازه‌ریکه‌وه‌یت و گه‌شه و بره‌وه به‌ خۆی بدات پێویستی به‌ چه‌ند بنه‌ماو په‌ره‌نسییه‌کی جیاوازه‌یه به‌ به‌راورد به‌ په‌وت و رێبازه‌ هاوچه‌شن و هاوپۆله‌کانی خۆی. هه‌رله‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه‌ش له‌کاتیکه‌دا بوونیادگه‌ری دهرکه‌وت چه‌ند خاڵیکی وه‌ک بنه‌ما دارپێژراو بۆ ئەوه‌ی که شوێنکه‌وتوانی گرنگی پێدێت. که زۆربه‌یان خۆیان له‌ نیو بابته‌ زمانه‌وانیه‌کان و گرنگیدان به‌ خودی ده‌ق دده‌ا به‌ دابڕینی ده‌ق له‌ دنیای دهره‌وه‌ی خۆی، کورته‌ی په‌رنسییه‌کانی بونیادگه‌ری خۆی له‌م چه‌ند خاڵه‌دا ده‌بینێته‌وه:

۱-۲- بونیادگه‌ری دژ به‌و میتۆدانه‌یه که ئەده‌ب له‌ روانگه‌ی فاکته‌ری دهره‌وه‌ی ژینگه‌دا ده‌بینن، په‌خنه‌ی ئەوه‌یان لێده‌گرن، که ته‌نها راقه‌یه‌کی پونکردنه‌وه‌یی (ته‌علیلی)یه، پشت ئەستوره به‌ سیاقی کۆمه‌لایه‌تی به‌ پێچه‌وانه‌وه بونیادگه‌راکان، جه‌خت له‌سه‌ر گه‌وه‌ه‌ری ناوه‌وه‌ی ده‌ق ده‌کن، به‌بێ گوێدان به‌ فاکته‌ری کۆمه‌لایه‌تی و سیاس‌ی و باری دهروونی و ئایدۆلۆژیای نووسه‌ر، ئەوه‌یش راده‌گه‌یه‌نن که کاری ئەده‌بی سیستم و بونیکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه.

٢-٢-١ - گەوهەرى ڕەخنەى بونیادگەرى شیکردنەوهیە، نەك هەلسەنگاندن باشى و خراپى بەرھەم ئامانجى ئەم میتۆدە نییە، بەلكو ئامانجى سەرەکیان چۆنیتى دەرخستنى پێکھاتە و واتایە، ئەویش لە ڕوانگەى پێکەوه گرێدانى توخمەکانە دەبێت.

٣-٢-١ - فورمى ئەدەبى لای بونیادگەرەکان لە دەقەووە دەست پێدەکات و ھەر لەوێش کۆتای دێت، ھەرچەند زیاتر بەرھەو خوێندنەوہیەکی شیکاریانەى دەق برۆیت، بونیادگەرە ئەدەبیەکانت زیاتر بۆ ڕوون دەبێتەوہ)) (تایەر حسەین، ٢٠٠٨: ١٠٦).

٤-٢-١ - دەکرێت بڵێین کە بونیادگەریی لە بنەچەدا ھەولێکە بۆ پەیرەوکردنى بەرنامەى زانستى زمانەوانى گشتى، بەتایبەتى ئەو بەرنامەییە کە زمانەوان دیسووسێر، لە تووژینەوہ زمانەوانییەکاندا بەجێ گەیانووہ، بەلام ئەگەر دیسووسێر جیاوازی لە نیوان زمان و وتەکان، یاخود لە نیوان زمان وەك ڕێساو زمان وەك بەکارھێنانى لە قسە و نووسیندا دەکات، بونیادگەرایییەکان جیاوازی لە نیوان وێژە و داھینانى وێژەیی دەکەن، وێژە بە پەیرەوێکی ڕەزمى پێناسە دەکەن، لە ژێرەوہى ڕێبازى پەلوپۆیە کە پێى دەلێن جۆرەکانى وێژە، بەلام کردارى وێژەى دەقى وەدى ھاتوہ)) (کەمەل مەعروف، ٢٠١٢: ٨٧).

٥-٢-١ - شیکردنەو و ھەلسەنگاندنى ھەر دەقیکی ئەدەبى بە پێى پڕەنسیبى بونیادگەرییەکان)) ئەو جۆرە شیکردنەوہى دەق پەيوەندى (بەش) و (گشت)، یان (تایبەت) و (گشتى) دەردەخات، کە ناکرێت (بەش) بە تەنیا و بە داھێنانى لە (گشتى) دەقەكە لێك بدرێتەوہ و بەھاكەى دیارى بکرێت "مەبەستمان لەگشتیش" پێکھاتەى ڕوخساری و واتایى دەقى شیعرییە، بۆ نمونە سەروا لە ڕوانگەى بونیادگەرەکانەوہ دیاردەییەکی دەنگى ڕووت نییە، بەلكو لە تۆرى پەيوەندى واتایى دەقەكەوہ ھەلدەقوێت و بەشارى لە پێکھێنانى ئەم تۆرەدا دەکات)) (ئەحمەد حسیین، ٢٠٠٨: ٧٧).

٦-٢-١ - بونیادگەرى تیۆرێك نییە تەنھا بۆ کارى ئەدەبى بەلكو ڕێبازێکە کە خۆى وەك چەترێك دەبینێت کە زۆریەى زانستەکانى دیکە لەژێر سیبەر و ڕاقەى خۆیدا دەبینێتەوہ بە فەلسەفەیشەوہ (بونیادگەرى خۆى لە زانست و میتۆد و فەلسەفەدا دەبینێتەوہ، لەگەڵ ئەوہیشدا قوتابخانەییەکی فەلسەفى و بواریکی تایبەت بە زانست نییە، بونیادگەر فەلسەفە نییە، ڕێبازێکە لە جیھانبینی و میتۆدیکە لە سەرنج و تیپرامانى بوون، یاخود دەوترێت

ههرشتیک خاوه‌نی بوونی‌ک بیت جا بونی مادی بیت یان نا مادی خاوه‌نی بونیاد و پیکهاتیکی تاییه‌ته، بونیادگه‌ره‌کانیش له ئەنجامی پیکه‌وتنی ئەوبه‌شانه ده‌کۆلنه‌وه که هه‌ریه‌که‌یان ئەو پیکهاته‌ی لی پیکهاتوه) (ئهمین محمد، ۲۰۱۲: ۱۸۹).

۷-۲-۱ - بونیادگه‌ری کاری خۆیان له نیو ده‌قدا ده‌بیننه‌وه و پێیان وایه سنوری کاری لیکۆله‌ری ئەده‌ب هه‌ر له نیو ده‌قدا ده‌ست پێده‌کات و هه‌ر له‌ویش کۆتای دیت)) بونیادگه‌ری باوه‌ری به‌لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و خودی ئەده‌ب نییه، زیاتر جه‌خت له‌سه‌ر پیکهاته‌یه‌کی زمانه‌وانی سه‌ربه‌خۆ ده‌که‌نه‌وه، به‌وه‌ی که سیسته‌مه‌یکه له هێما و ده‌لاله‌ت له ده‌قدا به‌رجه‌سته ده‌بیت و په‌یوه‌ندی به‌ ده‌روه‌ی ده‌قه‌وه نییه، هه‌روه‌ها بۆ ده‌رخستنی بونیادی ده‌ق، په‌نا بۆ لیکچوون (التشابه) هاوسه‌نگی (التوازی) هاودژ (التجاد) هاوسی‌تی (التجاور) هاوبه‌رامبه‌ر (التقابل) پێچه‌وانه‌ی (التعارج) ده‌بن)) (تایه‌ر حه‌سین، ۲۰۰۸: ۱۰۷). (لیکچواندن په‌کیکه له هونه‌ره هه‌ره دیاره‌کانی روونی‌ژی و په‌وانی‌ژی ئاسان ترین جو‌ری ئەو پیکه‌ینه‌ره په‌وانی‌ژیانه‌یه که وینه بوونیاد ده‌نن، شاعیریش زیاتر سه‌ربه‌ست ده‌بیت و مه‌ودایه‌کی فراوان تری له‌به‌رده‌مدا ده‌کری‌ته‌وه هه‌روه‌ها ئیمه‌ش له‌و باوه‌ره‌داین که سه‌ره‌تاترین هونه‌ری‌کبیت نه‌ک هه‌ر له‌شیعردا به‌لکو له‌ زمانی ئاسایی پۆزانه‌ی خه‌لکدا له‌کاتی ئاخوتن و ئیش و کاری رۆژانه‌یادا به‌کار ده‌هێنریت. (M. salih, Zebari, 2023: 43)

۸-۲-۱ - په‌کیکی دیکه له په‌رنه‌سیبه‌کانی بونیادگه‌ری له‌ئه‌ده‌بدا ئەوه‌یه)) بونیادی قولی تیکست و تۆپی ئالۆزی په‌یوه‌ندی توخمه‌کانی تیکست، ده‌بن به‌بناغه‌ی سه‌ره‌کیی کاری ئەده‌بی، ته‌نها په‌یوه‌ندییه ناوه‌کییه‌کان ئەده‌بییه‌تی ئەده‌ب به‌رجه‌سته ده‌کات)) (ئهمه‌د ئەسه‌د، ۲۰۱۱: ۶۴). له‌نیو لیکۆلینه‌وه ئەده‌بییه‌کاندا وشه‌ی بونیادمان به‌چه‌ندین شیوه به‌رچاو ده‌که‌وێت ئەویش به‌هۆی زۆری ئەو بواره‌ی که بونیادگه‌ره‌کان ده‌توان ئیشی تیدا بکه‌ن ئەویش (بونیادی شیکردنه‌وه، بونیادی پارچه‌یی، بونیادی هه‌مه‌لایه‌نی، بونیادی هه‌ره‌می، بونیادی ئالوگو، بونیادی ژیره‌وه، بونیادی ناوه‌وه، بونیادی قورس، بونیادی وینه‌ی، بونیادی دابه‌ش کراو، بونیادی هاو کیش، بونیادی قول)) (تایه‌ر حه‌سین، ۲۰۰۸: ۲۷). هه‌روه‌ک چۆن کۆمه‌لیک په‌خنه و ناره‌زایه‌تی له میتۆده‌کانی پێش خۆی بووه هۆی ده‌رکه‌وتنی بونیادگه‌ری، به‌هه‌مان شیوه بونیادگه‌ری خۆیشی له په‌خنه به‌ده‌ر نه‌بوو، ئەوه‌ش به‌هۆی ئەوه‌ی که بونیاد گه‌رییه‌کان

ئەدەبىيان لە ھەموو كاريگەرپەكى دەروەى خۆى دامالېبوو، ئەمە لە كاتېكدا خودى ئەدەب بەرھەمى مرۆڤە و بۆخزمەت و گەياندىنى پەيامى مرۆڤە بۆ خۆش بەختى و چىزگەياندىن بەرەوباشرتېردىنى ژيانى مرۆڤ و كۆمەلگەيە، لەئەنجامى ئەم پەرخانەدا جوړېك يان لقېكى نوڤى بونىادگەرى ھاتەئاراوە كەبە (بونىادگەرى پېكھېنەرەن) ناسېنرا.

۱-۳- بونىادگەرى پېكھېنەرەن: بەكار ھېنانى زاراروۋى بونىادگەرى پېكھاتوۋى يان پېكھېنەرەن، دەگەرپېتەوۋە بۆ رەخنەى چەندىن نووسەر لە رەوتى بونىادگەرىپە زمانەوانىيەكەى (دى سۆ سېر)، لەوانەش (بېرېوردىو، جۆرج لۇكاش، گۆلدمان) ئەم رەوتە نوڤىيە زياتر لەلايەن (لوسيان گۆلدمان ۱۹۱۳-۱۹۷۰) پەرەى پېدرا، كەلە راستىدا ئەمىش خۆى لە ژېر كاريگەرى (جۆرج بۆكاش و جان بياجە)دا بوو. بە بۆچوۋنى گۆلدمان (لەئەنجامى پەيوەندى نېوان بونىاد و ئەركەكانى ھېزېكى كاريگەر دروست دەپېت كە مېژوو دەجولېنېت، ئەوۋى سەرنج پاكېشە دۆخى بونىاد جولەيە نەك سەقامگېرى، بە بۆچوۋنى گۆلدمان ئەو واقعە كۆمەلەيەتيە نووسەرېك تېيدا دەژى لە بوونىادى زەينى نووسەرەكەدا رەنگ دەداتەو، لە ميانەى بەرھەم ھېنانى دەقېكى ئەدەبى و ھونەرى، ئەو نووسەرە جىھانېينى ئەو گروپە كۆمەلەيەتيە دەخاتە روو كە تېيدا دەژى، گۆلدمان لەو باۋەپەدا نېيە، كەبوونىاد يەكەيەكى سەربەخۆى نامېژوۋى دەروەى زەمەن بېت، لەبەرئەوۋى واقع لە بونىادى زەينى مرۆڤدا رەنگى داۋەتەو) (تايەر حەسەن، ۲۰۰۸: ۱۲۶-۱۲۷). كەواتە ئەگەر بونىادگەرى پتر بەدۋاى رېساۋ سىستەمە ناۋەكېيەكانى تېكىستى ئەدەبىدا بگەرپېت، ۋەك قەۋارەيەكى سەربەخۆ سەيرى تېكىست بكات، لەھەموو لېكەدانەۋەيەكى دەرەكى بېبەرى بكات، (ئەۋا بە تېروانىنى رەخنەى بونىادگەرى پېكھېنەرەن) رۋانىن بۆ دىنيا "بەشېك نېيە لە داھېنانى خودى نووسەر، بەلكو بەشېكە لەو پېكھاتە مەعرفەى گرېدراۋە بە چىنە كۆمەلەيەتيەكەو، ئەم رۋانىنە بۆ دىنيا لە چەند پەيوەنديەى دىنامىكى نېوان رەگەزەكانى كارى ئەدەبىدا، ئەو بونىادەيە كە لە ئالگاي نووسەردا نېشتەجى دەپېت، كەواتە ئەو بىيادە برىتېيە لە رۋانىنېك بۆ دىنيا كەلەتېكىستېكى ئەدەبىدا رەنگرېژ كراۋە) (ئەحمەد ئەسۋەد، ۲۰۱۱: ۷۱). بە بۆچوۋنى گۆلدمان و شاعىر و نووسەرانى سەر بەم رەوتە، شاعىر بەخواستى خۆى نېيە كە دەكەۋېتە ژېر كاريگەرى دەوروبەر و لاينەى سايكۆلۇژى و ..ھتد.

به‌هه‌مان شیوه به‌ره‌می ئه‌ده‌بی شاعیر کاریگه‌ری و په‌یامیش له‌دوای خۆی به‌ چیده‌هی‌لێت،
بۆیه ناکرێت ته‌نها له‌لایه‌نی زمانه‌وانیه‌وه له‌ ده‌ق بروانین.

به‌شی دووهم:

١-٢- بونیادگه‌ری له‌نیو ئه‌ده‌بی کوردید :

وه‌ك ئاشکرایه ئه‌گه‌ر هه‌موو پێبازه ئه‌ده‌بیه‌کانیش نه‌بێت ئه‌وه زۆربه‌یان له ئه‌وروپاوه
سه‌ریان هه‌لداوه و گه‌شه‌یان کردووه، پاشان به ته‌واوی وڵاتانی جیهاندا ب‌لاو بوونه‌ته‌وه،
وڵاتانی عه‌ره‌ب له پێش کورده‌وه ئاشنا‌بوون به پێبازه نوێیه ئه‌ده‌بیه‌کان، بێگومان کوردیش له
دوای عه‌ره‌ب ئه‌و پێبازه ئه‌ده‌بیانه‌ی پێگه‌یشتووه، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌ی که سه‌رچاوه‌ی
پۆشنیبری شاعیران و نووسه‌رانی کورد زمانی عه‌ره‌بی بووه، نه‌ك زمانی ئینگلیزی، ئه‌و
بۆچوونه بۆ سه‌رحه‌م پێبازه‌کان و له‌ نیویشیاندا بونیادگه‌ری بۆچونیکی ته‌ندروسته، (ده‌شپێت
له‌ په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیدا، ئه‌م په‌وته له‌پێبازه په‌خنه‌یه‌ی خۆرئاواییه‌کانی دیکه، پتر به‌هۆی
هه‌بووبێت، له‌وانه‌یه ئه‌مه‌ش بگه‌رێته‌وه بۆ هه‌ژموونی ته‌وژمی چه‌په‌کان و پارته مارکسیسته
عه‌ره‌بیه‌کان، که له شه‌سته‌کان و چه‌فتا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ئه‌ده‌ب و
به‌گشتی کلتوردا هه‌بوو، ئه‌م په‌وته وه‌ك میتۆدیکی په‌خنه‌یی، له لیکۆلینه‌وه په‌خنه‌یه‌کانی
محمه‌د براده و محمه‌د به‌نیس و یمنی العید پراکتیزه‌کراوه، له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیشدا،
مه‌ریوانی وریا قانع میتۆدی بونیادگه‌ری پێکه‌ینه‌رانه‌ی له چه‌ندین لیکۆلینه‌وه‌ی په‌خنه‌ی
پراکتیکیدا به‌کار هێناوه، بۆ خۆب‌دنه‌وه‌ی تیکستی مه‌حوی و گۆران و شیرزاده‌سه‌ن و
محمه‌د عومه‌ر عوسمان) (ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌ود، ٢٠١١: ٧٣). شایه‌نی باسه (نوسینه‌کانی (مه‌ریوانی
وریا قانع) له‌سه‌ر بابه‌تی بونیادگه‌ری له‌نیوان سالانی (١٩٨٧-١٩٨٩) به‌سه‌ره‌تای کاری ئه‌دیبا‌نی
کورد داده‌نرێت له‌م تیۆره نوێیه‌دا هاوشان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، نووسینیکی (عبدول‌ا تاهیر
به‌رزنجی) به‌عه‌ره‌بی، ده‌چێته‌وه خزمه‌تی ئه‌مابه‌ته‌وه، ئه‌ویش به پراکتیزه‌کردنی تیۆری
بونیادگه‌رییه له‌ شیعرێکی عه‌ره‌بی (دل‌شاد مریوانی)دا(تاهیر به‌رزنجی، ١٩٨٨: ٧).
به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ((ئهم میتۆده له‌نیو ئه‌ده‌بی کوردیدا له‌ کۆتای هه‌شتاکان و سه‌ره‌تای

نەوودەکاندا برەوى پەيداکرد و ھاتەنيو پرۆسەى رەخنەبەو، بەلام تەمەنى ئەو برەويپدانە (کەم بوو)) ھەمان سەرچاوە، ٢٠١١: ٦٥-٦٦.

١-١-٢- بونیادگەری و ھەلسەنگاندن و پراکتیزەکردنی لە دەقەشیعیریکی گۆراند:

وێك پيشتر ئاماژەى بۆكر، كە تيۆرى بونیادگەرى ئيش لەسەر ناوەى تىكىست دەكات، واتا لەو وشە و دەستەواژە و پەرمزانە دەكۆلێتەووە كە لە ئيو دەقى ئەدەبیدا بەكار ھاتوون، لە پووى (دژيەكى، يان ھاوشيوەى، يان ھاوسپيەتى... ھتد) نەك، ئەو پەيامەى كە دەقە ئەدەبىيەكە ھەليگرتووە، يان ئەوەى شاعير بۆ چ مەبەست و پەياميەك ئەو دەقەى نووسيوە، رەنگە ئەمەش بپیتە ھۆى كەم كردنەوہى رپژەى دەقە ئەدەبىيەكان، شاعير زياتر ئاماژەى شيعيرى بەكاردەھيپيت بۆ ئاماژەدان بە بونیادگەرايى نەرينى وشە و دەستەواژەكان، رەنگدانەووە و ليكەوتەكانى. (Thulla & Fofanah, 2023: 277) بەلام لە ھەمانكاتيشدا دەبيە ھۆى دەرخستنى توانا و كارامەى شاعير لە بواری ھەلبژاردنى وشە و پەرمز و گوزارشتەكانياندا. چونكە لە پووى روخسارى شيعرەوہ، ئەو وشەيە يان (ئەو گوزارشتەى - يان وپنەيە) كە لە شيعيريكدا جوانە، رەنگە لە شوپينيكي تردا ئەو بەھايەى نەبيت، واتە ئەو شيعرە وێك يەكەيەكى يەگرتوو و گشتى، بەھا دەبەخشپتە ھەر بەشيەك لە بەشەكانى، ناتوانين بەشيەك يان (پيەكھاتەيەك يان رەگەزپەك) بەتەنيا وەرگريين و بە داراندی لە بەشەكانى ديەكى دەقەكە، بەھاكەى دەستنيشان بكەين) (ئەحمەد حسين، ٢٠٠٨: ٧٨). بيگومان ئەو پوونە كە گۆرانى شاعير، كەسيكى بيھاوتا و نمونەيى بوو لە ھەلبژاردنى وشە و دەستەواژەكاندا بۆ دروستكردنى شيعرى جوان و ناسك، ھەميشە ھەولیداو بە كەمترین وشە شيعرىيەتيكى تەواو لە شيعرەكانيدا بخولقينييت، بۆ ئەم مەبەستەش ھيچكاتيك زيەدەرپويى نەكردووە لە پيەكەوانانى وشەكانى لە دارشتنەووە ئەو بىرەى كە ھەى بوو، وێك خۆى لە شيعيريكدا ئاماژەى بەوھالەتە كردووە و دەلييت :

ھەرچەند دەكەم ئەو خەيالەى پيى مەستم!

بۆم ناخريتە ناو چوار چيوەى ھەلبەستم

ليكدانەوہى دەرون قسەى زمانم!

بۆچى وەها لەیەك دوورن نازام؟! (دیوانى گۆران، ١٩٨٠: ٦١)

لێره‌دا نمونەیه‌ك له دیوانى گۆران ده‌كه‌ین به‌كه‌ره‌سته‌ى لێكۆڵنه‌وه‌كه‌مان، هه‌ولده‌ده‌ین كه به‌ماكى بونیادگه‌رى تێدا بخه‌ینه‌ پوو به‌ تابه‌تى (دوالیزم - دژیه‌كى) له‌گه‌ڵ (هاوچه‌شنی) ئه‌ویش نمونەى شیعری (ئافره‌ت و جوانی!) یه‌، بۆزیاتر پونكرده‌وه‌ى بابته‌كه‌، باشته‌ره‌ له‌ سه‌ره‌تادا ده‌قى شیعره‌كه‌وه‌ك خۆى بنووسینه‌وه‌، پاشان كارى له‌سه‌ر بكه‌ین.

ئافره‌ت و جوانی

به‌ ئاسمانه‌وه‌ ئه‌ستێره‌م دییوه	له‌ باخچه‌ى به‌هار گۆلم چنیوه
شه‌ونمى دره‌خت له‌ پووم پژاوه	له‌زه‌رده‌ى زۆر كه‌ل سه‌رنجم داوه‌،
په‌لكه‌زێڕینه‌ى پاش بارانى زۆر	چه‌ماوه‌ته‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خۆر،
هه‌تاوى نه‌وڕۆژ مانگی جۆد ره‌و	زۆر هاتوون و چوون به‌پۆژ و به‌ شه‌و.
خوره‌ى قه‌لبه‌زه‌ى كه‌فزیوینی چه‌م	له‌هه‌زار چه‌شنه‌ پرشنگى ناو ته‌م،
میوه‌ى گه‌یشته‌وى زه‌رد و سوری باخ	جریوه‌ و جوکه‌ى دارستانى شاخ
له‌ گه‌روى شمشال له‌ ته‌لى كه‌مان	گه‌لى هه‌لساوه‌ ئاوازی جوان جوان.
ئهمانه‌ هه‌مووى جوانن شیرینن	پۆشن كه‌ره‌وه‌ى شه‌قامى ژینن
به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزا و هه‌رگیز	بى‌ پوناکییه‌ بى‌ بزه‌ى ئازیز،
بى‌ ئاوازه‌یه‌ ده‌نگه‌ نه‌رمه‌كه‌ى	با نه‌یدا له‌ گویم، تێر نه‌لیم ئۆخه‌ى
كام ئه‌ستێره‌ى گه‌ش كام گۆلى كێوى	ئاله‌ وه‌ك گۆلمى؟ گۆى مه‌مكى؟ لێوى؟
كام په‌شى ئه‌گا به‌په‌شى چاوى	برژانگی؟ برۆى؟ ئه‌گرچه‌ى خاوى؟
كام به‌رزى جوانه‌ وه‌ك به‌رزى بالای	كام تیشك ئه‌گاته‌ تیشكى نیو نیگاى؟
كام تاسه‌، كام مه‌یل، كام چاوه‌نواپى	ته‌لیسماوییه‌ وه‌ك ه‌ی دلدارى؟

(دیوان گۆران، ١٩٨٠: ٤٣).

بۆ تێگه‌یشتن له‌م ده‌قه پێویسته‌ سه‌ره‌تا بونیادی گشتى ده‌قه‌كه‌ دیارى بكه‌ین و پاشان بونیادی لێكچوون و بونیادی دژ دیارى بكه‌ین. ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ هه‌ر له‌ ناوێشانه‌كه‌یه‌وه‌ پووبه‌پووى دوو بونیادی ته‌واو سه‌ربه‌خۆ ده‌بینه‌وه‌ كه‌ به‌ ناوێشانی (ئافره‌ت و جوانی) یه‌، گۆرانى شاعیر له‌نێو لێكۆڵه‌رانى ئه‌ده‌بدا، به‌ شاعیری (سروشت و جوانی) ناسراوه‌، گۆران هه‌میشه‌ چ له‌ ژيانى

تایبه‌تی خۆیدا بێت یان له‌ نیۆ دنیای شیعره‌کانیدا بێت، هه‌میشه به‌دوای جوانیدا عه‌ودال بووه هه‌میشه ویستووویه‌تی شیعریه‌تی جوانی و وێنه جوانه‌کان بخاته به‌ر دیدی خۆینه‌ران، ئەمەش له‌ نیۆ به‌ره‌مه‌کانیدا به‌ پوونی ره‌نگی داوه‌ته‌وه وه‌ك (گه‌شتی هه‌ورامان و گه‌شتی قه‌ره‌داخ) له‌ژیانی رۆژانه‌ی خۆیدا به‌ دوای جوانیدا گه‌راوه، له‌ نیۆ دنیا به‌رینه‌که‌یدا شیعی جوانی له‌ لوتکه‌دا ده‌بینرێت، هه‌ر بۆیه ده‌بینین چه‌ندین جار وشه‌ی جوانی و سروشت، باسی سروشت چه‌ندین جار ده‌بینرێت. ئەم ده‌قه شیعره‌ش که له‌به‌ر ده‌ستماندايه، نمونه‌یه‌که له‌ جوانیه‌ی که گۆران به‌دوایدا گه‌راوه و هه‌میشه له‌ نیۆ باسکردنی جوانی سروشت و جوانی ئافره‌دا خولاوه‌ته‌وه، بیری خۆشه‌ ویستی شاعیران و خه‌یالی خۆشه‌ویستی ئافره‌ت بابه‌تیکه زۆربه‌ی شاعیرانی گرتوه‌ته‌وه، به‌شیک به‌رفراوانی له‌ داھێنانه شیعریه‌کانیان په‌یوه‌ست به‌ خۆی کردووه، له‌به‌رئەوه ئافره‌ت له‌ مه‌یدانی شیعره‌دا پانتایه‌کی فراوانی به‌رکه‌وتوه، شاعیران هه‌ر له‌ کۆنه‌وه بایه‌خیان به‌ ئافره‌ت و عه‌شق و خۆشه‌ویستی داوه، هه‌رچه‌نده پێناسه‌یه‌کی دیاریکراو بۆ خۆشه‌ویستی نییه، زه‌حمه‌ته‌ به‌توانین وێنای خۆشه‌ویستی له‌ پێناسه‌یه‌که‌دا به‌خه‌ینه‌ پروو (په‌ری، سه‌روه، بێستون، هیمن، ۲۰۲۳: ۴۴). هه‌ر له‌ ناوێشانی شیعره‌که‌شه‌وه تێده‌گه‌ین که گۆران ده‌یه‌وێت باس له‌ جوانی بکات، به‌لام کام جوانی؟ ئایا جوانی ئافره‌ته‌؟ یان سروشت؟ بێگومان وه‌ك پێشتر باسکرا گۆران هه‌میشه له‌ نیۆ باسکردنی جوانی ئافره‌ت و جوانی سروشت، هه‌یجانی فه‌رامۆش نه‌کردووه، گۆران (له‌ ساته‌ زۆر ناخۆش و سه‌خته‌کانی ژیا‌نیدا و له‌ بارودۆخی نا‌ئارامی ده‌رونی‌دا ئەو هه‌میشه هه‌ست و نه‌ست و سۆزی به‌رامبه‌ر به‌ خۆشه‌ویستی بۆ ژنان خرۆشاوه، ژیا‌نی ناخۆش و نه‌هامه‌تییه‌کانی کاریان نه‌کردوه‌ته‌ سه‌ر چه‌ز و خولیا و خۆشه‌ویستی بۆ ژنان) (عیزه‌دین سه‌عدوون، ۲۰۱۵: ۲۵۵). ئەوه‌ش ده‌رخه‌ری ئەه‌راستییه‌یه‌ که جوانی ئافره‌ت زیاتر سه‌رنجی گۆرانی راکێشاوه تا جوانی سروشت، له‌م هۆنراوه‌یه‌دا (ئافره‌ت و جوانی) که پێکهاتوو له‌ (۱۴) دیڤ، ده‌توانین دابه‌شی بکه‌ین به‌سه‌ر دوو بنیاد دا، که ئەویش بنیادی (سروشت و مرۆڤ) له‌ پرووی جیاوازییه‌وه.

ئەگه‌ر سه‌رنجیک خێرا له‌ بونیادی گشتی ده‌قه‌که‌ بده‌ین، ده‌بینین که به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی به‌ باسی سروشت ده‌ست پێده‌کات، هه‌ر له‌ دیڤی یه‌که‌مه‌وه تا دیڤی چه‌وته‌م به‌شیوه‌یه‌کی زنجیره‌ی و یه‌ك له‌دوای یه‌ك باسی جوانی سروشتمان بۆ ده‌کات، بێگومان به‌

شیوه‌یه‌کی شاره‌زایانه، به‌جۆرێک له باسی ئاسمانه‌وه ده‌ست پێده‌کات، ئه‌گهر به‌وردی سه‌یری بونیادی دێره‌کان بکه‌ین ده‌بین گۆران به‌جۆرێک ده‌ستی پێکردوه، که له دێری یه‌که‌م دا یه‌کێک له بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی بونیادگه‌ری ره‌چاو کردوه که ئه‌ویش (هاوسه‌نگی) یه، له به‌رامبه‌ر جوانی ئه‌ستێره له ئاسماندا - جوانی گۆل هه‌یه له سه‌ر زه‌وی:

به ئاسمانه‌وه ئه‌ستێره‌م دیوه له باخچه‌ی به‌هار گۆلم چنیوه (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

دواتر له دێری دووه‌مدا روانینه‌که‌ی پێچه‌وانه ده‌بێته‌وه، له‌م دێره‌یاندا روانینی له زه‌وییه‌وه ده‌ستپێده‌کات به‌ره‌و ئاسمان که ده‌لێت:

شه‌ونمی دره‌خت له‌رووم پژاوه له زه‌رده‌ی زۆر که‌ل سه‌رنجم داوه (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

به‌هه‌مان شیوه‌یش له‌م دێره‌دا، یه‌کێکی دیکه له بنه‌ماکانی بونیادگه‌ری به‌دی ئه‌کریت، که ئه‌ویش (لێکچوون) ه (التشابه)، ره‌وانبێژییه ده‌ربهرینی مانا و مه‌به‌سته به وشه‌ی ره‌وان و گونجاو له‌گه‌ڵ باری پێویستی که‌سی بۆوترا و ناساندنی ره‌وانبێژییه (M. Salih, Meera, 2021: 100). ئه‌ویش چواندنی (گۆله به خۆی) له که‌وتنی شه‌ونم له‌سه‌ر رووی، واته

به‌کاره‌ێنانی وشه‌ شیاو بۆ مه‌به‌ستی دیاری کراوی شاعیر و درووستکردنی وێنه‌ی شیعری. پاشان دیمه‌نێکی جوانی سروشتمان پیشان ده‌دات، که بۆ تیگه‌یشتن لێیان یان بۆ بینینی وێنه گه‌وره‌که پێویستان به له‌یه‌کدانی هه‌موو به‌شه‌کانه و ده‌رخستنی په‌یوه‌ندنی نیوان به‌شه‌کان به‌یه‌که‌وه، وه‌ک له‌م دێردا ده‌بینین، ده‌لێت:

په‌لکه‌ زێڕینه‌ی پاش بارانی زۆر چه‌ماوه‌ته‌وه به‌رامبه به خۆر (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳). دێری دواتر دا ده‌لێت:

خوهری قه‌له‌زه‌ی که‌فزیونی چه‌م له‌هه‌زار چه‌شنه، پرشنگی ناو ته‌م (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

لێره‌دا به‌شه‌کان چه‌ند وشه‌یه‌کی ناسک و ئاوازدان وه‌ک (په‌لکه‌ زێڕینه - پاش باران، چه‌مانه‌وه به‌رامبه‌ر خۆر، خوهری قه‌له‌زه، پرشنگی ناو ته‌م) به‌لام ئایا ئه‌م وشانه ئه‌گهر له بۆته‌ی شیعریکی ناسک و جواندا نه‌بن ده‌توانن هه‌مان وێنه و هه‌مان ریتیم و ئاواز جوانی

دروستبکه‌ن؟ بی‌گومان نه‌خیر بۆیه ئه‌گهر بمانه‌وێت له‌وێنه‌گه‌وره‌که‌ تیب‌گه‌ین ده‌بی‌ت به‌شه‌کان واته‌ وێنه‌ بچووک‌ه‌کان لیک‌ده‌ین، که‌ ئه‌ویش بریتیی‌ه له‌ ده‌مه‌و به‌یانیه‌که‌ که‌ دنیا ک‌پ و بیده‌نگه‌ و لیزمه‌ی باران کۆتای هاته‌و و په‌لکه‌ زی‌رپه‌نی قه‌وس ده‌رکه‌وتوه‌، له‌ نیو ته‌م و بومه‌ لیله‌ی ئه‌و به‌یانیه‌شدا هه‌زار جۆر و چه‌شن جوانی ده‌رکه‌وتوه‌. وه‌ک ئه‌حمه‌دموختاری شاعیریش ده‌لێت: (فوستانی ره‌شی نازکی چین چینی به‌به‌ردا... وه‌ک هه‌وری سیاب‌ی به‌سه‌ر قورسی قه‌مه‌ردا) به‌هه‌مان شیوه‌ی گۆرانی شاعیر وه‌صفی قورسی قه‌مه‌ر و په‌لکه‌ زی‌رپه‌نه‌مان بۆده‌کات به‌لام ئه‌م توانیویه‌تی هه‌ونه‌ری خواستن دروست بکات له‌ قورسی قه‌مه‌ردا که‌ مه‌به‌ستی رووی یاره‌ و چه‌ن لیک‌چواندنیکیشی له‌ هه‌مان دێردا به‌کارهێناوه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌چیته‌ نیو میتۆدی بونیادگه‌ری (هێمن کریم، ۲۰۲۱: ۱۸۹). وه‌ک به‌شیکی دیکه‌ له‌ جوانیه‌کانی سروشت شاعیر باس له‌ دومانگی سا‌ل ده‌کات که‌ تیی‌دا سروشت له‌و په‌ری جوانیدایه‌ و هه‌موو شته‌کان له‌ هاوسه‌نگی ومام ناوه‌ندیدان، که‌ ده‌لێت:

هه‌تاوی نه‌ورۆژ، مانگی جۆ دره‌و
زۆر هاتن و چوون به‌ رۆژ و به‌ شه‌و (دیوانی
گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

ناشکرایه‌ له‌م دومانگه‌دا که‌ شه‌وه‌وا نه‌ سارد نه‌ گه‌رمه‌، سروشت له‌ نیوان گۆره‌ی به‌هار و سه‌ره‌تای کۆتایه‌تایه‌دایه‌، هه‌روه‌ها له‌ بونیادی وشه‌کانی نیوه‌ دێری دووه‌مدا، ئه‌وه‌مان بۆده‌رده‌که‌وێت شاعیر به‌یه‌کسانی باسی جموجول و هاتن و چون ده‌کات له‌ نیوان رۆژو شه‌ودا ئه‌وه‌ش به‌هۆی نزیکی یه‌کسانی له‌ نیوان مه‌ودای رۆژ و کاتی شه‌ودا له‌ یه‌کدییه‌وه‌.

پاشان یه‌کیکی دیکه‌ له‌و بابه‌تانه‌ی بونیادگه‌رییه‌کان کاری له‌سه‌ر ده‌که‌ن له‌م هۆنراوه‌دا هه‌ستی پیده‌کرێت، ئه‌ویش بابته‌ی (هاوبه‌رامبه‌ر - التقابل) یه‌، له‌م دێردا که‌ ده‌لێت:

میوه‌ی گه‌یشتوی زه‌رد و سوری باخ
جریوه‌ و جوکه‌ی دارستانی شاخ (دیوان
گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

له‌م دێردا شاعیر دوو جوانیمان پیشان ده‌دات، که‌ ئه‌ویش (میوه‌ی گه‌یشتوی جوانی باخ) که‌ به‌ره‌می هه‌ولۆماندوبوونی ده‌ستی مرۆف خۆیه‌یه‌تی که‌ شاعیر یه‌کسانی کردووه‌ یان به‌رامبه‌ری ئه‌و جریوه‌ دایناوه‌ که‌ دارستانی نیو شاخه‌کان پیمان ده‌به‌خشن، که‌ مه‌به‌ست لێی ده‌نگی بالداره‌ کێویه‌کانی نیو دارستانه‌.

ههروه‌ها گۆران له دىرپكى ديكه‌دا، له سروشتهوه دهگه‌رپتهوه لاي مرؤف بونيادهكه هه
له‌سه‌ر جوانى ده‌مپنيه‌وه، به‌لام ئهمجاره جوانى بيستراو نه‌ك بينراو، ئه‌ويش جوانييه‌كه كه‌له
ئامپره‌كانى ميوزيكه‌وه به‌ره‌هم ديت، كه ده‌ليت:

له‌گه‌روى شمشال له ته‌لى كه‌مان گه‌لى هه‌ستاوه ئاوازي جوان جوان (ديوانى
گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

شاعير له‌نيوه دىرپى يه‌كه‌مدا باسى دوو ئامپرى ميوزيكى كردوه و له‌ نيوه‌ى دىرپى دووه‌مدا به
دوباره‌كردنه‌وه‌ى هاوه‌لناوى (جوان) وه‌سفى هه‌ردوو ئامپره‌كه‌ى كردوه.

گۆران له دىرپى (۸) دا كۆتا به‌ باسى جوانى سروشت ده‌هيئييت و دىرپك به‌ ته‌واوى ته‌رخان
ده‌كات بۆ سوپاسكردن و له‌به‌رچاوگرتنى ئه‌و جوانييانه‌ى كه سروشت به‌ ئيمه‌ى به‌خشيوه به
(۳) هاوه‌لناوكۆتاي به‌ وه‌صف و پياهه‌لدانه‌كانى سروشتدا ده‌هيئييت و ده‌ليت:

ئهمانه هه‌موو، جوان، شيرين
رۆشنگره‌وه‌ى شه‌قامى ژين ! (ديوانى
گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

به‌لام راسته‌وخۆ له‌ دواى ئه‌م دىرپه‌وه شاعير له دىرپى (۹) به‌ ئامرازي ليكده‌رى (به‌لام) ده‌ست
پيڤه‌كات، كه دياره ئه‌م ئامرازه‌يش بۆ به‌ستنه‌وه‌ى دووشتى جياوازه له‌ يه‌كتر وه‌ك (جوان و
ناشيرين) يان ده‌كرپت جياوزييت له‌ نيوان يه‌ك شتدا كه له‌ دوو پله‌ى وه‌سفكراويدان وه‌ك
بليى (جوان و جوانتر) كه‌ئه‌وه‌ى گۆران بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ى دووه‌م نه‌بووه، چونكه له‌ سه‌رحه‌م
ئه‌و (۶) دىرپه‌ى كۆتايدا يه‌ك به‌دوا يه‌ك باس له‌ جوانى ئازيزه‌كه‌ى (ئافره‌ت) ده‌كات.

به‌لام باسكردنيك نه‌ كه جوانى ئازيزه‌كه‌ى به‌ گۆل بچوئييت يان پيوابييت خۆشه‌ويسته‌كه‌ى
جوانى له سروشتهوه وه‌رگرتوه، به‌لكو ته‌واو به‌ پيچه‌وانه‌وه، واته ليره‌دا ليكچواندن
په‌سه‌نديده دروست ده‌بييت ئه‌ويش سه‌ره‌تا شاعير خۆشه‌ويسته‌كه‌ى ئه‌شوبه‌يئييت به‌شتييك و
پاشان په‌شيمان ده‌بيته‌وه ده‌ليت سروشت جوانى له‌مه‌وه وه‌رگرتوه، گۆران پيى وايه
سروشت سه‌رتاپا تاريكه، پيڤه‌نگه، چۆله ... هتد به‌ بى ده‌ركه‌وتنى ئازيزه‌كه‌ى ئه‌و ده‌ليت:

به‌لام ته‌بيعه‌ت، هه‌رگيزا و هه‌رگيز بى پوناكييه بى بزه‌ى ئازيز (ديوانى گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).
وه‌ك ده‌بينين گۆران هه‌رچه‌ند زۆر هه‌وليداوه خۆى له وشه‌ى عه‌ره‌بى به‌دوور بگرييت به‌لام
ليره‌دا وشه‌ى (ته‌بيعه‌ت) هه‌لبژاردوه كه وشه‌يه‌كى ته‌ر و پاراوه له‌ سه‌ر زمان به‌ به‌راورد به

وشەى (سروشت) كە تا رادەيەك وشەيەكى وشكە و بېھيزە، پاشان دووجار ھاوھلكارى كاتى (ھەرگىزى) بەكار ھېناوە كە ئەوھش دەلالەتە لەوھى كە شاعىر زۆر دلنپايە و ھىچ گومانپكى لە بۆچونەكەى خۆى نپيە، پاشان لە نپوھكەى ھەمان دپردا شاعىر دەلپت (بى روناكپيە) ئاشكراپە كە روناكى دژى تاريكپيە، ئەمە ياساپەكى فېزىپايە كە ھەرشوئپك روناكى پى نەگەشت تاريكە، كە تاريكپش بوو ھىچ شتپك دەرناكەوئت، واتە با سروشت ئەوھموو شتە جوانەى تپدباپت ھەر لەگولپ بەھار و پەلكەزپرپنە و مپوھى جۆراو جۆر... ھتد ئەگەر روناكى نەبپت ھىچيان نابپنپن و جوانپەكانى ئەوانپش بە بپنپنى مرؤفەو بە نرخە، ئەگپنا ھىچ گپانەوھرپكى دپكە نرخى جوانى پەلكەزپرپنە يان جوانپيەكى دپكەى سروشت نازانپت، لەكۆتاپشدا دەلپت ھەموو ئەم جوانپانە بە بى بزەيەكى خۆشەوئستەكەى من ھىچ بەھايەكپان نپيە، نرخ و بەھاي وشەكان لەرپزبوونى ئاسۆپپاندا دەرەكەوئت، واتا تانەگەپنە كۆتا وشەى دپرەكە تپنناگەى بونپادى سەرەكى دپرەكە چپيە، ھەروھەا بوو بە بناغە بۆ بونپادپكى سەرەكى دپكە، كە ئەوئش بوونپادى جوانى ئافرەتە (مرؤفە) بەرامبەر بە جوانى سروشت، بە (۵) دپرى كوتاپ ئەم ھۆنراوھە ھەول بۆ بتەوكردن و بەھپزكردن بونپادى دووھى شپعرەكەى دەدات كە ئەوئش (جوانى ئافرەتە) ھەول دەدات كە پلەى بالاپ پى ببەخشپت لە بەرامبەر بە بوونپادى يەكەم كە (۶) دپرى سەرەتاپ شپعرەكەبوو، شاعىر تەرخانى كردبوو بۆ وەصفى جوانى سروشت، ئەوئش بە زمانپك كە شپعرپيەتى لپدەچۆرپت چونكە ((شاعىر واقع نانوسپپتەوھ كار لەسەر زمان دەكات و ھەولپ بە شپعركردن واقع دەدات، ئەدەب بەگشتى و شاعىر بەتايەتى زمان لە خلتە خاوپن دەكاتەوھ، لپناگەرپت زمان لە ئاوى جۆگەلەپەكى لپل بچپت، كارپك دەكات زمان وەك ئاوى كانى بنارى چپا رپوون بنوئپت، شاعىر وەك چۆن بانگەشە بۆ شتى پوچ و سوك ناكات ئاواش خەرىكى گوتنەوھى دەرس مۆرال نابپت)) (سرعيد حسن، ۲۰۱۰: ۳۹). بپگومان لپكۆلپنەوھە لە زمان بە يەكپك لە بنەما سەرەكپيەكانى مپتۆدى بونپادگەرى دادەنرپت (بونپادگەرى واپ دەبپنپت ئەدەب برپتپەلە بونپادپك لە ناو بونپادپكى گەورەتر و سەرچەمگپرتدا كە ئەوئش زمانە، لپردەا زمان و ئەدەب پپكەوھە لكاون و كۆمەلپ كۆد و رپسا و نەرپتى دپارى كراو تەحەكومپان پپوھەدەكات يان برپارىيان لەسەر دەدات) (ئەحمەد ئەسوھە، ۲۰۱۱: ۶۳). ھەروھەا گۆران لەبەشى دووھى شپعرەكەپدا ھەول دەدات ئەوھ بسەلمپنپك كە

بۆچى جوانى سروشت بەراورد ناکریت لە گەل جوانى ئازیزەكەيدا، لەم دپەردا كە دپرى (۱۱) گۆران دەمانگەرپنیتەو ە بۆ دپرى (۱) بە نامرازیكى پرس دەستى پیکردوو، دەپرسیت ئایا: كام ئەستیرەى گەش، كام گۆلى كپوى ئالە وەك كۆلمى، گۆى مەمكى؟ لپوى؟ (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

واتا چ ئەو ئەستیرەگەشەى بە ئاسمانەو ە بینوویەتى یان ئەو گۆلە جوانە كپویانەى كە لەبەهاردا خەملپون، کوا هیندەى جوانى و گەشى كۆلمى یارەكەى جوانن، یان هیندەى مەمكى یارەكەى سەرنج راکیش، وەك لپوى تاسە شكینە؟ هەرەها شاعیر بەردەوام دەبیت لە پرسپارکردن لەوەى كە ئایا هیچ جوانییەك هەیه لە سروشتدا، بتوانیت ببیتە هاوشانى جوانى یارەكەى ئەو، دەپرسیت: كام پەشى ئەگات بەرەشى چاوى برژانگى؟ برۆى؟ ئەگرىجەى خاوى؟ (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

دواتر شاعیر بۆ بەرزى بەژن و بالای یارەكەى دەپوانیت و دەپرسیت؟ كام بەرزى جوانە وەك بەرزى بالای كام تیشك ئەگاتە تیشكى نیو نیگای (دیوان گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

واتا نە بەژن و بالاو بەرزى هیچ دارپك هیندەى بەرزى بالای یارەكەى جوانە؟ نە هیچ تیشكى وەك زەردەى خۆر لەدەمى كازیوهدا، یان تیشك و پرشنگى خۆر لەنیو تەمدا وەك لە دپرى (۵) ئامازەى پیداو، ناگاتە جوانى و سىحرى تیشكى یان پوانینىكى نیو نیگای یارەكەى، كە بە كزى و بەكەمى وەك تیشكى خۆر لەنیو تەمدا بە ئەسپای سەردەكیشیت.

هەرەها شاعیر باس لە حالەت و ئەگەرى نەبوونى ئەم جوانیانەش دەكات و پپى وایە بە نەبوونیشیان، هەر سەرنج راکیشن، كە وا لە مروف دەكەن بەو پەرى تاسە و خولیاو ە چاوەرپوانى دەرکەوتنى ئەو جوانیانە بكەن، و دەلپت:

كام تاسە كام مەیل كام چاوەرپوانى تەلیسماییه وەك هی دلدارى؟ (دیوانى گۆران، ۱۹۸۰: ۴۳).

گۆران كە خۆى شاعیرپكى هاوچەرخى نیو ئەدەبى كوردیە، تەنانەت بە سەرمەشق و پپشەرەوى شاعیرانى نوپخوایش دادەنریت دەربارەى كەرەستە و بابەتى شیعری هاوچەرخى

كوردى محهمهدى مهلا كهريم دهليت: (له گۆرانم پرسى راى له دوا رۆژى شيعر له ناو پيشكهوتنى زانست و بهرفراوان بوونى شارستانىيه تدا چۆنه؟ واى پيشبينى كرد كه شيعر نامرئ چونه كه به شيكه له جهرگه ئيانى مرۆقه وه هاتوه) (به سىرى، ٢٠٠٩: ١٢٧). له بهر ئه وه، نه گهر به چاويكى بونىادگه رانه له كۆتا ديڤ بروانين، ده بينين كه گۆران خۆى له بىروباوربه نهريتيه كان به دورگرتووه، كه هه مېشه دۆخى چاوهروانى ياريان وهك دۆخيكى ناهه موار و ناخۆش و بىزاركه ر بينيوه، بهلكو ئهم به پيچهوانه يشه وه نهك ههر ناخۆش و بىزاركه ر نيه بهلكو ئهم دۆخه دهرونييه بووه به سه رچاوه و ئيلهامى شيعرى به چيژه وه باس له وكاته دهكات كه تييدا چاوهروانى دهركهوتنى نازيزه كه به تى، يان ده توانين بليين ئه گهر ئيش و ئازار و ناخۆشيه كيش له گۆرئ هه بئيت ئه وا گۆران شيعرى وهك چهكك به كارهيئاوه بۆ رووبه روو بوونه وهى ئه و تاريكى و ناخۆشيه، بىگومان به وردبونه وه و شېته لكردنى زياترى هۆنراوه كانى زياتر شاره زاي و ليهاتووى گۆرانمان بۆ دهرده كه ويئت.

٢-١-٢ - خويندوهيهكى بونىادگه ريانه و پراكتيزه كردنى له دهقه شيعريكى قوبادى جهليزاده دا:

بۆ بهرچاوه روونى زياتر پيويسته، له پيشدا دهقى شيعره كه وهك خۆى دابنيين، دواتر بونىاده كانى دهقه كه ديارى بكه ين .

له دورترين گونديشا

له دوورتريين گونديشا، كه دهنووين

هه رته نيا چاويكمان ده خه وئ،

چاويكمان گوئ ده گرئ

هه رته نيا گوئيه كمان راده كشي،

گوئيه كمان پاسه وان

هه ر كونه لوتيكمان،

ره يحانه ي چاوليكنان دهنيت بهر پشتى

ئه ويدي گابهرد و رپگاكمان بۆن دهكات.

كه دهنووين،

هه‌ر ته‌نیا ده‌ستیکمان پرخه‌ی دیت،
ئه‌وی دی تفه‌نگه‌ و به‌په‌وه‌ ده‌وه‌ستی
هه‌رته‌نیا لاقیکمان ده‌بۆرژئ، ئه‌وه‌ی تر
به‌ده‌وری گونده‌وه‌تیلبه‌ندی که‌مینه
له‌ عاسی ترین گوندیشدا که‌ جووت ده‌بین
چرا داناگیرسینین
سه‌رمان کۆته‌ ناکه‌ین
که‌وشه‌کانمان داناکه‌نین
فیشه‌کدان له‌ خۆمان ناکه‌ینه‌وه
ده‌ستیکمان وه‌ک ده‌ستی نه‌وزاده‌ی یه‌کشه‌وه،
له‌سنگ و به‌رۆکی بووکایه

ده‌ستیکیش وه‌ک ده‌ستی شۆره‌ سواریکێ عه‌گیده‌و

له‌ یال و جله‌وی ئه‌سپایه (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۴۴).

په‌شتر ئاماژه‌مان پیکرد، بونیادگه‌ره‌کان له‌ لیکۆلینه‌وه‌یاندا له‌سه‌ر ده‌قی ئه‌ده‌بی، گرنگی به‌
دونای ده‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ ناده‌ن، به‌ هه‌یج جوړیک په‌یوه‌ندی کلتوری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی..
هتد، به‌شعیره‌وه‌ نابه‌سنه‌وه، به‌لکو ئه‌وان پێیان وایه‌ شیعری بۆ خۆی بوونیکی سه‌ربه‌خۆی هه‌یه،
نه‌ک بوئیک بێت بۆ خزمه‌تی ئه‌وانی دیکه، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت به‌پێبازی بونیادگه‌ری
لیکدانه‌وه‌ یان خویندنه‌وه‌ بۆ شیعری شاعیریک بکه‌ین ده‌بیته‌ له‌ ناو خودی ده‌قه‌که‌دا ئیش
بکه‌ین نه‌ک له‌سه‌ر خاوه‌نی ده‌ق، چونکه‌ ئه‌وه‌ ده‌قه‌که‌یه‌ به‌ته‌رازووی هونه‌ر و ئه‌ده‌ب
ده‌کێشێت نه‌ک خاوه‌ن ده‌ق، واته‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکی باش و به‌ره‌وشت و ..هتد، ده‌قی بئووسیت
و ناوی لێبنی شیعری، به‌لام هه‌یج بنه‌مایه‌کی شیعری تیدا نه‌بیته‌ یان له‌رووی ئه‌ده‌بییه‌وه
لاوازبیت ئه‌وه‌ باشی و به‌ره‌وشتی خاوه‌ن ده‌قه‌که‌ کاربگه‌ری نابیت له‌سه‌ر جوانی و باشی
ده‌قه‌که‌.

له‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و نموونه‌ شیعرییه‌ی سه‌روه‌دا سه‌رپای په‌یامیکێ به‌پێزی نه‌ته‌وه‌یی، خاوه‌ن
فۆرم و ته‌کنیکی به‌هێزیشه، بێگومان ئه‌گه‌ر به‌ بونیادگه‌ریبانه‌ لێی پڕوانین، زیاتر جوانی

ده‌قه‌که‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت، وه‌ک ئاشکرایه له لیکۆلینه‌وه بونیادگه‌ریه‌کاندا پێویسته شیتله‌ی ده‌ق بکری‌ت، دواتر په‌یوه‌ندی به‌ش به‌گشته‌وه ده‌بیته بونیادی سه‌ربه‌خۆی ده‌قه‌که، یان هه‌ندی‌کجار هه‌ر له‌ده‌قی‌کدا چه‌ند بوونیادیکی سه‌ربه‌خۆمان هه‌یه، دواتر پێکه‌وه به‌ستنیان لاشه‌یه‌کی ته‌واو و وێنه‌یه‌کی واتادارمان پێده‌به‌خشن، بۆ دۆزینه‌وه‌ی به‌شه‌کانی ده‌قی‌ش له‌ پرووی بوونیادگه‌رییه‌وه پێویسته له‌ پرووی (لێکچون) (التشابه) - هاوسه‌نگی (التوازی) - هاوسی‌تی (التجاد) - هاوبه‌رامبه‌ر (التقابل) - پێچه‌وانه‌ی (التعارج) له‌ ده‌قه‌که بپروانین، پێگومان ئاماده‌بوونی یان دابه‌شبوونی ئەم لایه‌نانه به‌سه‌ر جه‌سته‌ی ده‌قه‌که‌دا هاوتا و یه‌کسان نییه، له‌ هه‌رده‌قی‌کدا ره‌نگه‌ دانه‌یه‌کیان زالی‌ت به‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌دا.

له‌م ده‌قی (قوبادی جه‌لیزاد) دا، ده‌توانین زۆربه‌ی ئه‌و به‌شانه‌یی سه‌ره‌وه‌ دیاری بکه‌ین، به‌لام ئه‌وه‌یان که له‌ هه‌مووی زیاتر هه‌ستی پێده‌کری‌ت (پێچه‌وانه - دژبه‌یه‌که‌کانه)، که زاراوه (دوالیزم) ی بۆ به‌کارده‌هێنری‌ت له‌نیو کایه‌ی لیکۆلینه‌وه ئه‌ده‌بییه‌کاندا.

((دوالیزم) بابه‌تیکی گرنگی بونیادگه‌رییه، ئاماژه‌که‌ر وێنه‌ی ده‌نگیه و گوزارشت له ئاماده‌بوونی ده‌ق ده‌کات که‌چی ئاماژه‌ پیکراو وێناکردنیکی زه‌ینییه، دۆخی ئاماده‌ نه‌بووه، ئه‌رکی خوێنه‌ر هێنانه‌وه‌ی ئاماده‌نه‌بووه‌که‌ی زه‌ینییه)) (تایه‌ر حه‌سه‌ین، ۲۰۰۸: ۱۵۰). واته‌ شاعیر له‌ لیکدانی دوو وێنه‌ی دژیه‌ک وه‌ک دوو به‌شی بچو‌ک هه‌ولێ بنیاتنان و پێشاندانی وێنه‌کی نوێ ده‌دات که به‌ره‌مه‌ی بێر و خه‌یالی شاعیر خۆیه‌تی که له‌ لیکدان و کو‌کردنه‌وه‌ی دوو وێنه‌ی دژیه‌ک ده‌توانی‌ت وێنه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی نوێمان پێشکەش بکات. دوالیزم له‌سه‌ر ئاستی زۆربه‌ی دێره‌کانی ئەم هۆنراوه‌یه‌دا هه‌ستی پێده‌کری‌ت. به‌لام پێش ئه‌وه‌ی دێره‌کان شیبکه‌ینه‌وه، پێویسته ئه‌وه‌ بپێن بوونیادی گشتی ئەم ده‌قه بریتییه له‌ دوالیزمی (خه‌وتن × بیداری) یان (پشوو × ئاگاداری) (ئیرۆتیک و سۆزداری × ئاماده‌بوون و شو‌رشگی‌ری).

شاعیر هه‌ر له‌ ناویشانی هۆنراوه‌که‌یه‌وه خوێنه‌ر که‌مه‌ندکێش ده‌کات بۆ خوێندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌که‌ ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ بری ته‌نها ناوی‌ک (گرێبه‌کی ناوی) به‌کاره‌ی‌ناوه که‌شاعیر ده‌لی‌ت:

له‌ دوورترین گوندیشا، ئەم فریژه‌ دروستبووه به‌ یاسای (ئامرازی په‌یوه‌ندی + هاوه‌ل‌ناوی پله‌ی بالا + ناو) شاعیر به‌به‌کاره‌ی‌نانی (پله‌ی بالا) بۆ هاوه‌ل‌ناوه‌که‌ ده‌یه‌وێت ئه‌وه‌ بخاته‌ رووکه

هه‌والێکی گرنگ یان باسیکی جیی بایه‌خ هه‌یه و زۆر گرنکه، به‌لام له ناوێشانه‌که‌دا ته‌نها پاته‌که‌شیت بۆ خۆینده‌وه پاشان که هۆنراوه‌که ده‌ست پیده‌کات، ناوێشان ده‌بێته ده‌روازه و راسته‌وخۆ خۆینەر لایه‌وه داغلی ده‌قه‌که ده‌بێت، که ده‌قیکی (٢٢) دێرییه، هه‌موو ده‌قه‌که خاوه‌نی یه‌ك بوونیادی سه‌ره‌کییه که ئه‌ویش (ئاگادار بوون یان له ئاماده‌باشیدا بوون)ه. به‌لام بۆ ئهم مه‌به‌سته شاعیر چه‌ند دوا‌لیزمیکی هێناوه بۆ خزمه‌تی بوونیاده سه‌ره‌کییه‌که هه‌روه‌ها به‌خشیانی ئیستاتیكا و شیعریه‌ته به‌ده‌قه‌که (شیعرییه‌تی هزر و ئه‌ندیشه زۆرجار جۆره یه‌ك‌گرتنێك له‌گه‌ڵ نادیار دروست ده‌کات که وێنه‌یه‌کی نوێ بۆ جیهان ده‌خولقێنێت، هه‌ولده‌دات له‌رێگه‌ی دوا‌لیزمی دیار - نادیار له‌نیوان بونیادا که‌شفی په‌نه‌نه‌کان شاراه‌کان بکات، که‌واته ئه‌ندیشه‌وه خه‌یالی شیعر لێره‌دا، سیحری شیعر ده‌رده‌خات بۆ‌فراوانکردنی رۆبه‌ره‌کانی میتابینراو و خه‌ملاندنی خه‌یالی شیعر) (ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌د، ٢٠٠٦: ٩١). واته شاعیر ئه‌و وێنه‌مان پێشکه‌ش ده‌کات، که‌تائێستا به‌ بیر و زیه‌نی ئێمه نامۆ‌بووه، وه‌ك له‌م نموونه شیعریه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌یبینین.

بوونیادی گشتی هۆنراوه‌که له‌ دێری (١-٨) بریتیه له‌ چه‌ند دوا‌لیزمیک له‌ نیوان (خه‌وتن × بێداری - پاسه‌وانی) که شاعیر جینگۆرکی به‌ ئه‌رك و رۆلی ئه‌ندامه‌کان ده‌کات و سه‌ره‌جه‌م ئهم (٨) دێره‌ی سه‌ره‌تا دوا‌لیزمه له‌ نیوان ئه‌ركی ئه‌ندامه‌کانی سه‌ری مرۆڤدا. له‌ یه‌که‌م دێردا شاعیر ناوێشانه‌که ده‌نوسیته‌وه له‌گه‌ڵ زیاده‌کردنی کرداریکی رانه‌بردوو بۆی، که ئه‌مه‌ش هه‌م رێتمی خۆینده‌وه‌ی شیعره‌که خێرا ده‌کات و هه‌م بناغه‌یه‌کیش بۆ بوینیادی شیعره‌که داده‌نێت، که‌تیده‌گه‌ین شیعره‌که بۆ ئیستا و داها‌تووه، نه‌ك رابردوو که ده‌لێت:

له‌ دوورترین گونديشا، که‌ده نووین (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ٢٠٠٧: ٣٤٤).

وه‌ك ده‌یبینین له‌ دێری یه‌که‌مدا شاعیر بناغه‌یه‌ك بۆ چێکردنی بونیاده‌کانی داده‌نێت ئه‌ویش ئه‌وه‌یه باس له‌وه ده‌کات کاتێک بمانه‌وێت له‌ دوورترین گونددا بنوین، ئه‌وا ده‌بێت ئاگاداری ئه‌وه‌بین ئه‌و (٢١) دێری پاش دێری یه‌که‌م، ده‌بن به‌ به‌شیک له‌ رۆتین و پێویسته جێبه‌جێیان بکه‌ین، که‌ئویش چۆن یه‌که‌م هه‌نگاوی خه‌وی مرۆڤ له‌ چاو لێکناوه‌وه ده‌ست پیده‌کات، شاعیر سه‌ره‌تا به‌ دوا‌لیزمی رۆلی چاو و گوێ ده‌ست پیده‌کات، که له‌ دێره‌کانی (٢ بۆه) دا ده‌لێت:

ههرته‌نیا چاو‌یکمان ده‌خه‌وئ،

چاو‌یکمان گوئ ده‌گرئ

ههرته‌نیا گوئییه‌کمان راده‌کشی،

گوئییه‌کمان پاسه‌وان (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۴۴).

وه‌ک ده‌بینین شاعیر پۆل و ئهرکی ههردوو ئه‌ندامی (چاو و گوئ ی)، ئاوه‌ژوو کردوه‌ته‌وه، چونکه له راستیدا ئهرکی گوئ بیستنه، ههرچه‌نده شاعیر (گوئ ده‌گرئ) ی به‌کار هی‌ناوه، که دروست‌تربوو (بیستن) به‌کار‌بینی، چونکه ههم زیت‌ر ره‌چاوی کورت‌ب‌ری ده‌کر و ههم له پوی زمانه‌وانییشه‌وه ته‌واوتر ده‌بوو، چونکه ئاشکرایه که ئهرکی (گوئ) ته‌نها (بیستن) ه، بۆیه چۆن پی‌ویستناکات یان هه‌له‌یه بلین (چاو بین، یان لوت بۆن، یان زمان تام) واتا ناوی ئه‌ندامی جه‌سته و ئهرکه‌که‌ی، به‌هه‌مان شی‌وه‌یش بۆ (گوئ) پی‌ویستناکات بالین (گوئ‌گر) ته‌نها (بیستن) ته‌واوه. پاشان ده‌بینین دوالیزمی پۆلی (گوئ) ده‌بینین، که شاعیر پۆلی (پاسه‌وان) ی پی‌داوه، که پی‌گومان، ئه‌گه‌ر وشه‌ی (چاو‌دیر) ی به‌کار به‌ینایه بۆ ئاوازی شی‌عه‌که و تۆخ‌کردنه‌وه‌ی زیاتری دوالیزمه‌که گونجاوتر ده‌بوو. ههره‌ها له باس و پۆلی لوتدا شاعیر هه‌مان پۆل به‌ لووت ده‌به‌خشیته که هه‌ستی بۆن‌کردنه، به‌لام بۆن‌کردنیکی جیاواز، که ئیشی ئازه‌لی پاسه‌وانییه‌کانه، که ئه‌ویش بۆن‌کردنی پی‌گاو بان و گا به‌رده‌کانه، که له دیری (۷-۸) دا، ده‌لپت:

په‌یحانه‌ی چاولیک‌نان ده‌نیته به‌ر پشته‌ی

ئه‌ویدی گاه‌برد و پی‌گاکان بۆن ده‌کات. (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۴۴).

دواتر له دیری (۹) یه‌مدا، شاعیر دووباره کرداری (که ده‌نووین) دووباره ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌یش نیشانیه بۆ کۆتایهاتنی بونیادیکی بچوک و ده‌ست‌پیکردنی بونیادیکی دیکه‌ی نوئ، که ئه‌م بونیاده‌یان باس له پۆلی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته ده‌کات، که تییدا زیاتر ره‌گه‌زی هاوسییه‌تی هه‌یه له نیوان پۆلی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا، که له دیر‌په‌کانی (۱۰-۱۳) دا ده‌لئ:

ههر ته‌نیا ده‌ست‌یکمان پر‌خه‌ی دیت،

ئه‌وی دی تفه‌نگه و به‌پی‌وه ده‌وه‌ستی

ههرته‌نیا لاق‌یکمان ده‌بۆر‌ژئ، ئه‌وه‌ی تر

به‌ده‌وری گونده‌وه‌تیل‌به‌ندی که‌مینه (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۴۴).

که ئهم بونیادهیان باس له دوو ئەندامی سەرەکی جەستە دەکاتەو، بە‌لام دوالیزمیک دروست دەکات که بونیاده‌کە (خەوتن × پاسه‌وان) یی، که‌ده‌ستیکێ ئە‌خه‌وێت و ده‌سته‌کە‌ی دیکه‌ی تهنه‌نگه، واته‌ چه‌کێکه و له‌ سه‌رپێیه‌ ئاماده‌یه‌ بۆ پۆل‌بینینی‌ خۆی، واتر شاعیر له‌ باسی (دورترین گونده‌وه) باسه‌که‌ ده‌گۆرێت بۆ (عاسیترین گوند) که‌ ده‌گونجێت هه‌ر هه‌مان گونده‌ دووره‌که‌بێت، چونکه‌ هه‌میشه‌ ئه‌و گوندانه‌ی که‌ دووره‌ ده‌ستن هه‌مان گوندیش عاسیه‌، به‌هۆی دوره‌ده‌ستی و سه‌رسنورییه‌وه، له‌کۆپله‌ی سییه‌مدا شاعیر بونیاده‌کە‌ی ده‌گۆرێت بۆ کارێکی دوو که‌سی یان ده‌سته‌جهمعی، به‌لام لێره‌دا شاعیر دێرێکی ئیرۆتیکێ ده‌نووسیت، که‌ باس له‌و دۆخه‌ ده‌کات به‌هۆی نا ئارامیه‌وه‌ له‌و کاته‌شدا چیژ له‌ سێکس نابینین، به‌لکو پێویسته‌ چرا بکوژیننه‌وه. که‌شاعیر ده‌لێت:

له‌ عاسی‌ترین گوندیشدا که‌ جووت ده‌بین

چرا داناگیرسینین

سه‌رمان کۆته‌ ناکه‌ین

که‌وشه‌کانمان داناکه‌نین

فیشه‌کدان له‌ خۆمان ناکه‌ینه‌وه

ده‌ستیکمان وه‌ک ده‌ستی نه‌زاده‌ی یه‌کشه‌وه،

له‌سنگ و به‌رۆکی بووکایه

ده‌ستیکیش وه‌ک ده‌ستی شۆره‌ سوارێکی عه‌گیده‌و

له‌ یال و جل‌ه‌وی ئه‌سپایه (دیوان قوبادی جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۴۵).

له‌ دێرێ (۱۴ بۆ ۲۲) که‌ ده‌کاته‌ کۆتا کۆپله‌ی شیعره‌که‌، بونیاده‌که‌ به‌ ته‌واوی ده‌گۆرێت له‌ (خه‌و × ئاگایی) بۆ (سێکس کردن یان ئیرۆتیکي × پاسه‌وانی و وریای) یان (چیژ بین × بیداری)، واته‌ له‌ دێرێ (۱۴) به‌ دواوه‌ تا کۆتای شاعیر له‌ بری باسی کاتی (نووستن) باسی کاتی به‌ ئاگایی و له‌ کاتی به‌ ئاگایشدا باسی کاتی (سێکس کردن -جوتبوون) ده‌کات، که‌ وه‌ک باسی ده‌کات، له‌ دێره‌کانی (۱۷-۱۸)دا، ده‌لێت: که‌ ته‌نانه‌ت له‌ کاتی سێکس کردنیشدا (پێلاو داناکه‌نین، فیشه‌کدان له‌ خۆمان ناکه‌ینه‌وه) واتا بونیادی به‌رگری و گیانفیدایی ده‌کات به‌ بونیادیکی ئاماده‌ی هه‌میشه‌یی، ته‌نانه‌ت تا کۆتای هه‌لبه‌سته‌که‌ ئهم بونیاده‌ درێژه‌ی هه‌یه، به‌لام له‌ دێرێ (۱۹-۲۲)

شاعیر ده‌گه‌رپێته‌وه سه‌رباس و پۆلی هه‌ر دوو ده‌ست دووباره، به‌لام ئه‌مجاره به‌ ئه‌رکی جیاوازه‌وه، ده‌ستیکی (نه‌خه‌وتوه- پرخه‌ی) نایه‌ت به‌لکو، ده‌ستیکی له‌ که‌شیکێ ئیرۆتیکێ و رومانسیدایه، به‌لام ده‌سته‌که‌ی دیکه به‌ هه‌مان شیوه‌ی جاری پێشوو له‌ دۆخی به‌رگریدایه، جاری پێشوو (تفه‌نگ بوو) به‌لام ئه‌مجار لیکچونیکێ هونه‌ری هه‌یه له‌نیوان کاری هه‌ردوو ده‌سته‌که‌دا، که‌ له‌ دێری (۱۹-۲۰) ده‌ستیکی له‌سه‌ر سنگ و به‌رۆکی بووکه و ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی له‌ دێری (۲۱-۲۲) د، وه‌که‌ ده‌ستی شوڤگێرپێک له‌ سه‌ر(یال و جل‌ه‌وی ئه‌سه‌په). له‌کۆتای ده‌قه‌که‌دا، تێده‌گه‌ین که‌ شاعیر له‌ سه‌رتاسه‌ی ده‌قه‌که‌دا، هه‌ولێ گۆرپینی یه‌که‌ ئه‌رکی و یه‌که‌ شوناسی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ ده‌دات، که‌ ده‌ستی له‌پشودایه‌وه ده‌سته‌که‌ی دیکه پاسه‌وانه، چاوێک خه‌وتوه و چاوه‌که‌ی دیکه ده‌بیسێ...هتد، جگه‌ له‌و دوالیزمه‌ی له‌ نیوان دووانه‌ لێک چوووه‌کانی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا کردوویه‌تی، به‌هه‌مان شیوه‌ ئالوگۆرپیکێ هونه‌ریان‌ه‌ی کردووه له‌ نیوان ئه‌رکی هه‌ریه‌کیک له‌ ئه‌ندامه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌ندامیکێ دیکه، ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی دروستکردنی وێنه‌ی ناوازه و نوێی شیعرێ که‌ ئه‌وه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ده‌وله‌مه‌ندی زمانی شاعیر له‌ پێدانی ئه‌رکی نوێ به‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته.

ئه‌نجام:

۱. بونیادگه‌ری بووه به‌ ناوێک که‌ له‌زۆر بوار و زانستی جۆربه‌جۆردا لیکۆلینه‌وه‌ی پێ ئه‌نجام ده‌دری، ئه‌ده‌بیش بووه به‌ یه‌کیک له‌ بواره‌کان که‌ بونیادگه‌ری به‌ شیوه‌یه‌کی زمانه‌وانی لیکۆلینه‌وه‌ی تێدا ئه‌نجام ده‌دری، هه‌روه‌ها گرنگی به‌ شیه‌ته‌لکردنی په‌گه‌زه‌کانی ده‌قی ئه‌ده‌بی خۆی ده‌دات نه‌که‌ هۆکاری نووسینی ده‌ق، یان ئه‌و په‌یام و ئامانجه‌ی که‌ ده‌قه‌که‌ی بۆ نووسراوه.
۲. بونیاتگه‌ری وه‌که‌ میتۆدیکێ هاوچه‌رخ له‌ ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخێ کوردیدا له‌ دوو ده‌یه‌یی (حه‌فتاکان و هه‌شتاکان) دا سه‌ریه‌له‌دا، هه‌رچه‌نده‌ لیکۆلینه‌وه‌ی بونیادگه‌ری گرنگی به‌ په‌گه‌زه‌کانی پیکه‌ینه‌ری ده‌قه‌که‌ ده‌دات، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات لایه‌نی ئیستاتیکی فه‌رامۆش بکری، به‌لام واده‌کات که‌ تونای راسه‌قه‌ینه‌ی شاعیر ده‌ربخړیت له‌ پیکه‌ینه‌ی و دروستکردنی وێنه‌ی نوێ.

۳. گۆران وه‌ک شاعیریکی نوی‌خواز و رابه‌ری شاعیرانی نوی کورد، توانیوو‌یه‌تی سوود له‌یه‌که زمانیه‌کان بیه‌یت، بۆ پیکه‌ینانی بیرى نوی و دار‌شته‌وه‌ی بیرى کۆن به‌وینه‌ی نوی، هه‌روه‌ها قوبادی جه‌لیزاده، وه‌ک شاعیریکی هاوچه‌رخ بیرى نوی و وینه‌ی نوی له‌شيعره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌کردوه، به‌لیکدانه‌وه‌ی بونیادگه‌ریان، له‌ئاستى به‌رزى ئەم شاعیرانه‌ زیاتر تیده‌گه‌ین. ۴- ئەو جوانیه‌ی که گۆران به‌دوایدا گه‌راوه‌هه‌میشه‌له‌نێو باسکردنی جوانی سروشت و جوانی ئافره‌تتا خولاوه‌ته‌وه. به‌پاده‌یه‌ک وه‌ک ده‌بینین له‌هۆنراوه‌ی (ئافره‌ت و جوانی) دا جوانی ئافره‌ت زیاتر سه‌رنجی گۆرانی پاک‌شاهه‌ تا جوانی سروشت. هه‌روه‌ها له‌ده‌قه‌ شعریه‌که‌ی قوبادی جه‌لیزاده‌ دا ده‌بینین له‌پگه‌ی خسته‌نپووی چهند دوالیزمیکه‌وه ئیستاتیکاو شعریه‌تی به‌ده‌قه‌که‌به‌خشیوه.

۵- قوباد له‌م هۆنراوه‌یه‌دا له‌لیکدانی دوو وینه‌ی دژیه‌ک وه‌ک دووبه‌شی بچووک هه‌ولێ بنیاتنان و پيشاندانی وینه‌یه‌کی نوی ده‌دات که به‌ره‌می بیرو خه‌یالی شاعیر خۆیه‌تی، که له‌لیکدان و کۆکردنه‌وه‌ی ئەو دوو وینه‌ دژیه‌که‌ توانیوو‌یه‌تی وینه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی نویمان پيشکesh بکات. هه‌روه‌ها گۆران که‌سیکی بیه‌اوتاو نموونه‌یی بووه‌له‌هه‌لبژاردنی وشه‌و ده‌سته‌واژه‌کاندا بۆ دروستکردنی شیعری جوان و ناسک، هه‌میشه‌هه‌ولیداوه‌به‌که‌مترین وشه‌ شعریه‌تیکی ته‌واو له‌شيعره‌کانیدا بخولقینیت، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌رده‌خات که هه‌چکات زیده‌په‌ویی نه‌کردوه‌له‌پیکه‌وه‌نانی وشه‌کانی له‌دار‌شته‌وه‌ی ئەو بیردی که هه‌بیه‌وه. هه‌روه‌ها قوبادیش به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی ئەو زمانه‌ شعریه‌ی که هه‌یه‌تی، توانیوو‌یه‌تی وینه‌ی ناوازه‌و نوی شعری دروستبکات.

سه‌رچاوه‌کان:

- ئەمین محمد (۲۰۱۲)، ئەدهب و ڕێبازەکانی ئەوروپی، کوردی، چاپخانه‌ی په‌یوه‌ند، چاپی یه‌که‌م، سلێمانی.
- ئەحمەد حسێن (۲۰۰۸)، ئیستاتیکی ده‌قی شیعریی کوردی، کوردستانی عێراق (۱۹۷۰- ۱۹۵۰)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، چاپی یه‌که‌م، سلێمانی.
- ئەحمەد ئەسوه‌د (۲۰۱۱)، فه‌ره‌ه‌نگی زاراوه‌ی ئەده‌بی و په‌خنه‌یی، چاپخانه‌ی بینای، چاپ و ب‌لاوکردنه‌وه‌ی سلێمانی.
- ئەحمەد ئەسوه‌د (۲۰۰۶)، ئەزموونی خوێندنه‌وه، چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی په‌خنه‌ی، چاپی یه‌که‌م، سلێمانی.
- به‌سام قه‌توس (۲۰۱۱)، ده‌روازه‌یه‌ك بۆ میتۆده‌کانی په‌خنه‌ی هاوچه‌رخ، چاپخانه‌ی شقان، چاپی یه‌که‌م، سلێمانی.
- تاهیر حه‌سین (۲۰۰۸)، په‌خنه‌ی بونیادگه‌ری له‌تیۆره‌وه بۆ پراکتیزه‌کردن، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، چاپی یه‌که‌م، سلێمانی.
- تاهیر به‌رزنجی، علی (۲۰۲۴)، کلیدان (فه‌ره‌ه‌نگی ئەده‌ب و په‌خنه‌ی)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلێمانی.
- سه‌عید حه‌سه‌ن (۲۰۱۰)، له‌ هه‌یفدا بۆرووی تۆ و له‌ په‌یفدا بۆ خۆم ده‌گه‌ڕێم، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر.
- قوبادی جه‌لیزاده (۲۰۰۷)، شه‌هید به‌ته‌نیا پیاسه‌ ده‌کات، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی تیشک، سلێمانی.
- عه‌بدوڵا گۆران (۱۹۸۰) دیوان، کۆکردنه‌وه‌ی پێشه‌کی - محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، له‌ ب‌لاوکراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و ب‌لاوکردنه‌وه‌ی چوارچرا، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی چواره‌م.
- عیزه‌دین سه‌عدون (۲۰۱۵)، ده‌قه‌ شیعریه‌یه‌کانی گۆران - له‌ پوانگه‌ی ده‌روونناسیه‌یه‌وه، چاپخانه، تاران، چاپی یه‌که‌م، تاران.
- که‌ریم ده‌شتی (۱۹۹۸)، بونیادگه‌ری چه‌مک و پێناسه‌ و میژوو، گ. گه‌لاویژی نوێ، سالی دووه‌م، ژ. ۸، ته‌موز.
- که‌مال مه‌عروف (۲۰۱۲)، تیۆره‌ نوێیه‌کانی په‌خنه‌ی ئەده‌بی، چاپخانه‌ی له‌ریا، به‌ڕێبه‌ریتی چاپ و ب‌لاوکردنه‌وه‌ی سلێمانی.

- میر به‌سری، وهرگێپرانی، عبدالخالق عه‌لانه‌دین (۲۰۰۹)، ناودارانی کورد، چاپخانه‌ی مناره، چاپی دووهم، هه‌ولیر.
- هیمن کریم (۲۰۲۱) پوونییژی له‌ شیعرێ ئه‌حمه‌دموختار جافدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی پیدار، هه‌ولیر.
- یشیل فۆکو، له‌تیف هه‌لمه‌ت (بونیادگه‌ریی و شیکردنه‌وه‌ی ویژه‌یی، گۆڤاری گه‌لاویژ، ژ، ۱۲-۱۳، سلێمانی.
- Hursen, C., & Ertac, G. (2015). K 12 Students' Attitudes towards Using Constructivism in History Lessons. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 177, 475-480.
- KARİM M. SALİH, H., & ZEBARI, R. (2023). لێکچواندنی شه‌راب و پیکهاته‌کانی له‌ ده‌قه . *Kurdiname(8)*, 41-55. <https://doi.org/10.55106/kurdiname.1259328>
- KARİM M. SALİH, H., & MERA, A. M. R. (2021). درکه و خواستن، خسته‌رووی . *Kurdiname(5)*, 97-112. واتاشاراوه‌کانی ده‌ق به‌نمونه ده‌قه شیعریه‌کانی ئه‌حمه‌د موختار جاف
- Pary Omar Ali, Srwa Tahhir Ali Mohammed, Bestoon Abubakr Ali, & Hemn Karim M. Salih. (2023). Beloved in Mahwee's Poems. *QALAAI ZANIST JOURNAL*, 8(1), 37-61. <https://doi.org/10.25212/lfu.qzj.8.1.2>
- Thulla, P. F. Y., & Fofanah, I. M. (2023). Constructivist Referents in Oumar Farouk Sesay's 'The Song of the Women of My Land'. *Elsya : Journal of English Language Studies*, 5(3), 270-284. <https://doi.org/10.31849/elsya.v5i3.14070>.
- Yalçın, N., Tatlı, D., Çakar, B. B., Kaya, Z. (2022). Meta-Thematic Analysis of Constructivist Approach in the Second Level of Primary Education. *International Journal of Scholars in Education*, 5(2), 145-157. <https://doi.org/10.52134/ueader.1027958>.

Two pieces of Goran and Qubad Jalilzadeh's poem in the frame of constructivism theory

Rawand HamaJaza Qahdi

Department of Kurdish Language, College of Education, Sharazwr, Halabja University, Halabja, Kurdistan Region, Iraq.

Email: Rawand.jaza@uoh.edu.iq

Dr. Hemn Karim M. Salih

Department of Business Administration, Komar University of Science and Technology, Sulaymaniyah, Kurdistan Region, Iraq.

Email: Hemn.kareem@uoh.edu.iq

Department of Kurdish Language, College of Education, Sharazwr, Halabja University, Halabja, Kurdistan Region, Iraq.

Email: Hemn.kareem@uoh.edu.iq

Gzng Hassan Rasul

Department of Public Relations, College of Humanities, University of Sulaimani, Sulaymaniyah, Kurdistan Region, Iraq.

Email: Gzng.rasul@univsul.edu.iq

Keywords: *Building, Genres of constructivism, Poetry, Goran, Qubadi Jalizadeh*

Abstract:

The constructivist approach is one of the most important approaches to understanding the content of poetic texts. As is obvious, with the development of human thought, the field of literature has developed in parallel with human life or delimitation between two different periods and stages, and focused on the term and concept (constructivism) and tried to explain the principles of this concept and then discussed the beginnings of the emergence of this concept in Kurdish literature. The reason for choosing this topic (Constructivist Approach and Interpretation of Two Poems of Goran and Ghobadi Jalizadeh) is due to pay more attention to the ability of these two poets, to go through their poems and reveal the structure of their texts. Additionally, this research consists of two

main parts: the first part refers to the theoretical aspects of constructivism and the second part discusses the theory of constructivism. The problems of the research are the lack of academic research or literary criticism with this method. The research method has been conducted in a constructive manner and the methodological method has been used as necessary.

گوران و قوبادی جلیزاده فی لهجه البنائية

ملخص:

يعد المنهج البنائي من أهم المناهج في فهم محتوى النصوص الشعرية. وكما هو واضح، فإن تطور الفكر الإنساني قد ساهم بتطور مجال الأدب بالتوازي مع حياة الإنسان. ومن ثم، استخدم الأدب للتمييز بين فترتين ومرحلتين مختلفتين، والذي يتطلب وضع مصطلح أو مفهوم (البنائية) الذي يقوم بالتمييز ووضع الحدود بين مرحلتين مختلفتين وحاول شرح مبادئ هذا المفهوم ثم ناقش بدايات ظهوره في الأدب الكردي. ان السبب من اختيار موضوع (مفهوم البنائية و تفسير مرحلتي قصيدتي كوران و قوبادي جليزاده) هو لجلب المزيد من الاهتمام لقدرة كلا الشاعرين، من خلال الاطلاع على قصائدهما وكشف بنية النصوص الخاصة بها. بالإضافة لذلك فان هذا البحث يتكون من جزئين رئيسيين: الجزء الأول يشير إلى الجوانب النظرية للبنائية و الجزء الثاني يناقش النظرية البنائية. ان مشكلة البحث تتعلق بقلة البحوث الاكاديمية والنقد الادبي لهذه النظرية. وقد تم اجراء البحث الحالي باستخدام الطريقة البنائية وتم استخدام الطريقة المنهجية حسب الضرورة.